Deplasarea/Stabilirea legală în altă țară împreună cu copiii

Regulile de traversare legală a frontierelor de către copii trebuie cunoscute pentru a nu fi considerat un părinte care își răpește copilul.

Experiența arată că, în numeroase cazuri, deplasarea nejustificată sau nereturnarea (reținerea) unui copil se datorează lipsei de cunoștințe din partea așa-numitului părinte răpitor. De obicei, părinții nu cunosc condițiile în care se pot deplasa dincolo de granițe cu copiii lor sau etapele pe care trebuie să le parcurgă atunci când călătoresc în străinătate cu copilul lor în mod legal.

Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.

Ultima actualizare: 30/05/2023

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă țară împreună cu copiii - Belgia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În temeiul legislației belgiene, dreptul de a schimba locul de reședință al unui minor intră sub incidența autorității părintești. În consecință, numai titularul (titularii) autorității părintești asupra copilului este (sunt) autorizat (autorizați) să schimbe locul de reședință al acestuia.

În principiu, indiferent de statutul părinților, indiferent dacă aceștia locuiesc sau nu împreună, aceștia exercită autoritatea părintească în comun în interesul copilului (în conformitate cu articolele 373 și 374 din Codul civil).

Cu toate acestea, în ipoteza unei separări a părinților, este posibil să se solicite pe cale judiciară o derogare de la principiul exercitării în comun a autorității părintești. Din acel moment, exercitarea autorității părintești încredințată unuia dintre părinți în baza unei hotărâri judecătorești va fi considerată exclusivă. În cazul exercitării exclusive a autorității părintești, acest lucru poate conduce la încredințarea către părintele care este titularul acesteia a tuturor prerogativelor autorității părintești, inclusiv alegerea locului de reședință al copilului; prin urmare, copilul poate fi deplasat într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte. În acest caz, părintelui care nu beneficiază de autoritate părintească comună i se poate acorda totuși dreptul la relații personale cu copilul. Cu toate acestea, instanța poate adapta exercitarea exclusivă a autorității părintești stabilind, pentru anumite decizii cu privire la copil, excepții care necesită consimțământul celuilalt părinte. Alegerea reședinței copilului poate fi una dintre aceste decizii care trebuie luate în comun în cadrul exercitării exclusive a autorității părintești de către unul dintre cei doi părinți.

În plus, trebuie notat faptul că, în cazul în care copilul face obiectul unei decizii de protecție (*décision protectionnelle*) care implică o modificare a modalităților de exercitare a autorității părintești, această decizie de protecție prevalează. Astfel, este posibil ca niciunul dintre cei doi părinți să nu aibă dreptul să deplaseze copilul într-un alt stat.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care autoritatea părintească este exercitată în comun de cei doi părinți, consimțământul ambilor părinți este necesar pentru schimbarea locului de reședință al copilului comun.

În cazul în care autoritatea părintească este exercitată exclusiv de către unul dintre părinți, însă cu o excepție pentru anumite decizii, cum ar fi alegerea reședinței copilului, consimțământul celuilalt părinte este necesar. Cu toate acestea, în ceea ce privește terții de bună-credință, există o prezumție de acord parental.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În absența unui acord între titularii autorității părintești cu privire la locul de reședință al copilului comun, instanța competentă teritorial va fi cea care va avea responsabilitatea de a autoriza sau nu deplasarea copilului într-un alt stat.

Instanța competentă poate fi sesizată *a priori* de către unul dintre cei doi părinți care exercită în comun autoritatea părintească în anticiparea unei decizii care nu beneficiază de acordul acestuia. De asemenea, unul dintre cei doi părinți care exercită în comun autoritatea părintească are posibilitatea să introducă un apel *a posteriori* în vederea contestării unei decizii deja luate de către celălalt părinte.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În cazul în care autoritatea părintească este încredințată unui singur părinte, doar părintele titular al autorității părintești poate deplasa temporar copilul într-un alt stat pe perioada vacanțelor.

Părintele care nu exercită autoritatea părintească asupra copilului, dar are dreptul la relații personale cu acesta nu va putea să deplaseze copilul în străinătate decât cu acordul prealabil, scris, al titularului autorității părintești sau cu o autorizare expresă a instanței competente.

În cazul în care autoritatea părintească este exercitată în comun și nicio decizie nu reglementează aspectul locuinței copilului, fiecare părinte are dreptul să călătorească cu copilul în străinătate. Cu toate acestea, locul de reședință al copilului nu poate fi modificat.

În cele din urmă, atunci când o decizie judecătorească reglementează detaliile privind locuința copilului, fiecare părinte are dreptul să călătorească cu copilul numai în perioada în care copilul locuiește cu acesta, cu excepția cazului în care acest lucru este interzis în mod expres de către instanță.

Cu toate acestea, în ultimele două cazuri, s-ar putea dovedi oportun pentru părintele care călătorește cu copilul să fie în posesia unei autorizații de călătorie semnate de către celălalt părinte, pentru a evita dificultățile care ar putea surveni.

Ultima actualizare: 10/01/2018

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă țară împreună cu copiii - Bulgaria

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În cazul în care cei doi părinți își exercită împreună drepturile privind încredințarea și în cazul în care le exercită separat, ei trebuie să decidă împreună cu privire la deplasarea copilului într-un alt stat.

Atunci când părinții nu locuiesc împreună, aceștia pot cădea de acord cu privire la locul de reședință, la încredințare și la vizitarea copilui și se adresează tribunalului în a cărui jurisdicție se află locul de reședință curent al copilului, în vederea aprobării acordului lor.
În cazul în care părinții nu reușesc să ajungă la un acord, litigiul este soluționat de tribunalul în a cărui jurisdicție se află locul de reședință curent al copilului, care pronunță o hotărâre privind locul de reședință al copilului, privind exercitarea drepturilor privind încredințarea și privind dreptul de vizitare a copilui.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Indiferent dacă părinții își exercită drepturile privind încredințarea împreună sau dacă instanța a aprobat un acord sau a pronunțat o decizie prin care a stabilit că doar unul din părinți își exercită aceste drepturi și că locul de reședință al copilului trebuie să fie locul de reședință al părintelui respectiv, consimțământul părintelui care nu își exercită drepturile privind încredințarea este, de asemenea, necesar pentru părăsirea teritoriului Bulgariei de către copil, iar acest consimțământ trebuie dat în scris, iar semnătura părintelui trebuie să fie autentificată de notar [articolul 76 punctul 9 din Legea bulgară privind documentele personale (Zakon za bulgarskite lichni dokumenti)].

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care părinții nu ajung la un acord privind deplasarea copilului într-un alt stat, litigiul se soluționează în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 127a din Codul familiei (Semeen kodeks) (SK), iar în cazul în care nu ajung la un acord cu privire la locul de reședință al copilului, se aplică procedura prevăzută la articolul 127 alineatul (2) sau la articolul 59 din Codul familiei.
În cazul în care hotărârea instanței se substituie consimțământului părintelui pentru eliberarea unui pașaport în vederea călătoriei în străinătate și pentru deplasarea copilului într-un alt stat (indiferent de durata călătoriei) este necesar să existe un interes al copilului care este protejat în mod special atunci când se deplasează într-un alt stat, care însă presupune ca o astfel de deplasare să fie permisă pentru o anumită perioadă de timp, pentru un anumit stat sau anumite state în cadrul unui spațiu identificabil (de exemplu, statele membre ale Uniunii Europene) sau pentru un număr nelimitat de deplasări în timpul unei perioade de timp precizate, dar și pentru state precizate.
În conformitate cu instrucțiunile obligatorii pentru interpretarea legii, prezentate în Decizia de interpretare nr. 1/2016 din 3 iulie 2017 în cauza de interpretare nr.1 aflată pe rolul Adunării generale a Colegiului Civil al Curții Supreme de casație pentru anul 2016, autorizarea din partea instanței nu se poate substitui definitiv consimțământului părintelui și nici nu poate permite deplasarea pe o perioadă de timp nelimitată și pe un teritoriu nelimitat.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Conform Legii bulgare privind documentele personale, este obligatoriu ca părintele care nu însoțește copilul în călătorie să își dea consimțământul printr-o declarație autentificată de notar, indiferent de circumstanțele specifice ale deplasării copilului într-un alt stat.
O astfel de deplasare poate fi temporară, fără a se transfera locul de reședință al copilului într-un alt stat, după aceasta copilul revenind în Bulgaria. Atunci când copilul călătorește singur pentru a efectua o excursie, pentru a-și petrece vacanța, pentru a-și vizita rudele, pentru a studia, a participa la evenimente culturale sau sportive, la competiții sau în scop medical etc., iar părțile nu a căzut de acord, instanța examinează motivele solicitării. Dacă se constată că nu există motive să se considere că respectivul copil este expus unui risc real și concret, instanța determină parametrii autorizării. În cazurile de deplasare temporară a unui copil într-un alt stat, este foarte puțin probabil ca dreptul de a călători al copilului să intre în conflict cu dreptul de vizită al părintelui și, chiar dacă ar apărea un astfel de conflict, dacă respectiva călătorie este în interesul superior al copilului, se presupune că părintele afectat va tolera restrângerea temporară a drepturilor sale.
Scopul deplasării poate fi și acela de a transfera locul de reședință al copilului într-un alt stat. Atunci când examinează chestiuni privind deplasarea unui copil într-un alt stat și, în consecință, eliberarea documentelor personale necesare, instanța nu ar trebui să permită ca acordul pentru deplasare să atragă după sine un transfer al locului de reședință al copilului decât dacă solicitarea respectivă este însoțită de o cerere pentru transferul locului de reședință al copilului. Stabilirea locului de reședință al unui copil reflectă interesul superior al copilului de a fi integrat într-o familie și într-un mediu social și implică o perioadă de ședere îndelungată în locul respectiv.

Ultima actualizare: 22/07/2020

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Cehia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Un părinte care nu are consimțământul celuilalt părinte pentru deplasarea copilului ar trebui să aibă consimțământul unei instanțe.
În cazul în care, în exercitarea autorității lor părintești, părinții nu reușesc să ajungă la un acord asupra unei chestiuni importante pentru copil, în special având în vedere interesele copilului, se ia o decizie de către o instanță la solicitarea unuia dintre părinți (secțiunea 877 din Legea nr. 89/2012, Codul civil, astfel cum a fost modificată). Deplasarea unui copil într-o altă țară este considerată, de asemenea, o chestiune importantă.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Pentru deplasarea pe termen lung a copilului (și anume nu în vacanță, de exemplu) este întotdeauna necesar consimțământul celuilalt părinte, cu excepția cazului în care acestuia i-a fost revocată total sau parțial autoritatea părintească. Consimțământul părinților este obligatoriu indiferent dacă există deja o hotărâre judecătorească privind autoritatea părintească (măsuri privind încredințarea copilului) sau dacă urmează să fie pronunțată o hotărâre privind încredințarea copilului. Nu se face nicio distincție între părinții căsătoriți și cei necăsătoriți.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care celălalt părinte nu își dă consimțământul pentru deplasare, în locul acestui consimțământ trebuie să existe o hotărâre judecătorească (secțiunea 877 din Legea nr. 89/2012, Codul civil, astfel cum a fost modificată).

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Nicio deplasare temporară, de exemplu pentru ca un copil să își poată petrece vacanța cu unul din părinți, nu este, în general, considerată a fi o chestiune importantă în sensul dispozițiilor din secțiunea 877 din Legea nr. 89/2012, Codul civil, astfel cum a fost modificată.

Ultima actualizare: 09/11/2020

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă țară împreună cu copiii - Germania

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Chestiunea domiciliului permanent al copilului face obiectul normelor de drept în ceea ce privește dreptul de stabilire a locului de reședință al copilului și face parte astfel din creșterea *de facto* a copilului [articolul 1631 alineatul (1) din Codul civil (*Bürgerliches Gesetzbuch*, BGB]. La fel ca administrarea patrimoniului copilului, aceasta se încadrează în domeniul de aplicare a autorității părintești în temeiul articolului 1626 alineatul (1) din Codul civil.

Spre deosebire, de exemplu, de o scurtă vacanță într-o țară vecină din Europa, domiciliul permanent este o „chestiune de importanță fundamentală” (*Angelegenheit von erheblicher Bedeutung*) în sensul articolului 1687 alineatul (1) prima teză din Codul civil, pentru care este nevoie de consimțământul ambilor părinți, dacă aceștia au custodie comună. Prin urmare, un părinte are nevoie de consimțământul celuilalt părinte pentru a se muta în străinătate cu copilul, cu excepția cazului în care are custodie unică sau cel puțin dreptul exclusiv de a decide asupra domiciliului.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Dacă părinții dețin custodia în comun (dreptul comun de a decide asupra reședinței), este necesar consimțământul celuilalt părinte privind mutarea copilului în străinătate (a se vedea, de asemenea, răspunsul la întrebarea 1).

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Deplasarea copilului pentru a locui în străinătate este legală dacă părintele care dorește să se mute împreună cu copilul deține custodia unică sau cel puțin dreptul exclusiv de a decide asupra reședinței.

Dacă nu sunt îndeplinite aceste condiții și dacă părinții nu ajung la un acord în această privință, atunci, la solicitarea unuia dintre părinți, instanța pentru cauze de familie (*Familiengericht*) poate acorda unui părinte dreptul de a decide în această privință, conform articolului 1628 din Codul civil. Instanța trebuie să hotărască ținând seama de interesul superior al copilului, luând în considerare circumstanțele speciale și aspectele practice, precum și interesele legitime ale celor implicați (articolul 1697a din Codul civil).

În plus, un părinte care nu locuiește împreună cu celălalt părinte poate, de asemenea, să solicite instanței pentru cauze de familie, în temeiul articolului 1671 alineatul (1) din Codul civil, să îi fie acordată custodia unică la nivel general sau custodia unică pentru un anumit aspect – de exemplu, dreptul de a decide cu privire la domiciliul copilului. Instanța va admite cererea în cazul în care celălalt părinte consimte, cu excepția cazului în care copilul, dacă are cel puțin 14 ani, formulează o obiecție, sau în cazul în care retragerea custodiei în comun sau transferul parțial al custodiei unice către solicitant este de natură să servească interesului superior al copilului. În cazul în care instanța admite cererea, părintele poate decide în mod liber cu privire la domiciliul copilului.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Dacă un părinte deține custodie unică, acesta este liber să călătorească cu copilul în străinătate pentru perioade scurte oricând dorește.

Pe de altă parte, părinții care dețin custodia în comun trebuie să ia această decizie, în principiu, de comun acord (articolul 1627 din Codul civil). Dacă părinții care dețin custodia în comun locuiesc la distanță unul față de celălalt, amândoi trebuie să stabilească în ce măsură călătoria planificată reprezintă o chestiune de importanță fundamentală, nu o chestiune de natură curentă [articolul 1687 alineatul (1) prima teză din Codul civil]. Părintele cu care copilul locuiește în mod normal are dreptul să decidă de unul singur cu privire la chestiunile de natură curentă [articolul 1687 alineatul (1) a doua teză din Codul civil]. Celălalt părinte poate decide de unul singur doar în ceea ce privește chestiuni care țin de îngrijirea efectivă a copilului, conform articolului 1687 alineatul (1) a patra teză din Codul civil. Legislația nu specifică care sunt chestiunile de importanță fundamentală și care sunt chestiunile de natură curentă sau care țin de îngrijirea efectivă a copilului. Acest aspect va fi stabilit în funcție de circumstanțele specifice în speță. În principiu, atât părintele cu care locuiește copilul în mod normal, cât și părintele cu drepturi de contact pot decide în mod independent cu privire la deplasarea temporară în vederea petrecerii unei vacanțe în străinătate, cu condiția ca deplasarea să nu se facă într-o zonă îndepărtată sau într-o zonă în care există tensiuni politice. Cu toate acestea, părintele cu drepturi de contact trebuie să îl informeze în prealabil pe părintele care se ocupă în principal de îngrijirea copilului cu privire la scopul călătoriei. Părintele care se ocupă în principal de îngrijirea copilului poate lua de unul singur decizii cu privire la tratamentele medicale de rutină. Totuși, în cazul în care copilul urmează să fie deplasat în altă țară pentru a beneficia de tratament medical, în principiu, această situație nu ar trebui considerată un tratament medical de rutină.

Un părinte care nu deține custodia nu are dreptul de a decide cu privire la domiciliul copilului. Pe perioada contactului, acest părinte are, conform articolului 1687a din Codul civil, aceleași atribuții ca un părinte care deține custodia în comun asupra copilului și cu care copilul nu locuiește în mod normal [articolul 1687 alineatul (1) a patra teză].

Ultima actualizare: 02/11/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă țară împreună cu copiii - Estonia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În general, părinții dețin autoritatea părintească exercitată în comun, ceea ce înseamnă că ambii părinți exercită autoritatea părintească în comun și în solidar, având în vedere interesul superior general al copilului. Un principiu important este faptul că părinții își exercită autoritatea părintească în mod egal, adică au aceleași drepturi și obligații față de copiii lor. Autoritatea părintească include dreptul de a decide locul în care copilul ar trebui să își aibă reședința, inclusiv dacă acest copil poate călători în străinătate.

Astfel, în cazul în care părinții dețin autoritatea părintească exercitată în comun, ambii părinți beneficiază de un drept egal de a decide dacă copilul poate sau nu poate fi luat în altă țară. Prin urmare, ca regulă generală, un copil nu poate fi luat în străinătate fără consimțământul celuilalt părinte.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care părinții dețin autoritatea părintească exercitată în comun, există un principiu general conform căruia consimțământul celuilalt părinte este întotdeauna necesar.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care, în exercitarea autorității părintești comune, părinții nu reușesc să ajungă la un acord cu privire la o chestiune importantă pentru copil, care ar putea include, de asemenea, deplasarea copilului în alt stat în cazul în care acest lucru este necesar, instanța poate să acorde unui singur părinte dreptul de a decide în acea chestiune.

Astfel, în cazul în care unul dintre părinți nu consimte la deplasarea copilului în alt stat, chiar dacă este necesar, celălalt părinte poate solicita instanței, într-un caz specific, să îi permită să ia o decizie independentă cu privire la deplasarea copilului în alt stat. Prin urmare, instanța poate impune obligații suplimentare părintelui căruia i s-a acordat dreptul de a decide într-un caz specific.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În cazul în care părinții dețin autoritatea părintească exercitată în comun, se aplică aceleași reguli, indiferent de durata sau de motivul care stă la baza deciziei cu privire la locul de reședință a copilului. Până la încetarea exercitării în comun a autorității părintești sau până la decizia unei instanțe de a acorda, de exemplu, unui părinte dreptul de a decide unde va avea reședința copilul, ambii părinți vor continua să aibă un drept egal de a decide atât în ceea ce privește deplasarea temporară, cât și în ceea ce privește deplasarea definitivă a copilului în alt stat.

Ultima actualizare: 22/02/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Irlanda

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În cazul în care celălalt părinte nu are tutela copilului și în cazul în care nu există hotărâri judecătorești care să interzică deplasarea copilului fără consimțământul celuilalt părinte.

În cazul în care nu s-a introdus în instanță nicio cerere de tutelă, custodie sau acces înainte de scoaterea copilului/copiilor în afara jurisdicției.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care celălalt părinte este un tutore al copilului

și/sau

În cazul în care deplasarea copilului afectează încredințarea și/sau drepturile de acces

și/sau

În cazul în care o hotărâre judecătorească a stabilit în mod expres că acordul celuilalt părinte sau al oricărei alte părți desemnate este obligatoriu înainte de deplasarea copilului către un alt stat.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Se poate introduce o cerere în instanță pentru a autoriza deplasarea legală a copilului.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Da.

Ultima actualizare: 12/04/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Grecia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Un părinte poate deplasa în mod legal un copil într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte în cazul în care părintele care dorește să deplaseze copilul deține custodia exclusivă, dar întotdeauna cu condiția ca acest lucru să nu încalce dreptul copilului de a menține contactul cu celălalt părinte.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care ambii părinți dețin custodia.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care deplasarea copilului este necesară, însă celălalt părinte nu consimte la aceasta, o instanță va trebui să examineze această situație, în funcție de interesul copilului, și să hotărască dacă deplasarea ar trebui sau nu să se efectueze.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Normele care impun consimțământul celuilalt soț, menționate mai sus, se aplică indiferent dacă deplasarea într-un alt stat este una temporară, în scopul unei vacanțe, sau dacă este una permanentă.

Ultima actualizare: 07/07/2017

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini es a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: en.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Spania

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În cazul în care dețin autoritatea părintească exclusivă, autoritatea părintească reprezentând drepturile și obligațiile părinților în legătură cu copiii lor aflați în întreținere. În cazul destrămării relațiilor, aceasta este complet independentă de drepturile privind încredințarea și dreptul de vizită.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care părinții dețin autoritate părintească comună, indiferent care dintre părinți are dreptul de vizită și care are drepturile privind încredințarea.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care consimțământul celuilalt părinte este necesar, dar nu s-a ajuns la un acord, iar acel părinte refuză să își dea consimțământul, deplasarea trebuie autorizată de către autoritatea judiciară.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Normele pentru deplasările temporare nu sunt aceleași ca cele pentru deplasările definitive. În ceea ce privește deplasarea copilului pentru îngrijiri medicale normale, pentru petrecerea vacanței sau în alte cazuri similare, părintele cu care copilul este în momentul respectiv ia această decizie, indiferent dacă deține dreptul de vizită sau drepturile privind încredințarea, respectând în același timp programul de întâlnire sau de vizite pe care copilul trebuie să îl aibă cu fiecare părinte. Numai deciziile importante cu privire la viața copiilor, cum ar fi, de exemplu, deplasarea definitivă, trebuie să fie autorizate de către titularii răspunderii părintești.

Documentul care atestă consimțământul reciproc al ambilor părinți cu privire la părăsirea de către minor a teritoriului național poate fi prezentat la o secție a gărzii civile (*Puesto de la Guardia Civil*) sau la o secție de poliție națională (*Comisaría de Policía Nacional*). Trebuie folosit unul dintre următoarele modele: (https://www.guardiacivil.es/documentos/pdfs/autorizacion_menor_extranjero/PRC_197953_Formulario_declaracixn_firmada_permiso_viaje_fuer.pdf o https://sede.policia.gob.es/portalCiudadano/_es/tramites_ciudadania_documentacionviajar.php).

Ultima actualizare: 11/03/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Franţa

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În cazul în care părinții exercită în comun autoritatea părintească, fiecare dintre aceștia poate să călătorească cu copilul fără consimțământul expres al celuilalt părinte, cu excepția unor situații speciale. Cu toate acestea, în cazul în care unul dintre cei doi părinți refuză în mod expres călătoria respectivă și nu se poate ajunge la un acord, este necesară sesizarea instanței de dreptul familiei (*juge aux affaires familiales*) în vederea soluționării litigiului.

În cazul în care părinții exercită în comun autoritatea părintească, unul dintre părinți nu poate decide singur să se stabilească definitiv în străinătate cu copilul fără consimțământul celuilalt părinte.

În cazul în care un părinte exercită singur autoritatea părintească, consimțământul celuilalt părinte nu este necesar, nici în legătură cu o deplasare pe perioada vacanțelor, nici în legătură cu stabilirea în străinătate. Cu toate acestea, părintele care exercită singur autoritatea părintească trebuie să îl informeze pe celălalt părinte în conformitate cu articolul 373-2-1 din Codul civil, care prevede că părintele care nu exercită autoritatea părintească trebuie să fie informat cu privire la alegerile importante care afectează viața copilului.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Declarație de opoziție la ieșirea de pe teritoriu sau interdicția de a părăsi teritoriul

Pentru a împiedica luarea în străinătate a copilului de către celălalt părinte, un părinte care exercită și el autoritatea părintească poate să depună la prefectură o declarație de opoziție la ieșirea de pe teritoriu (*opposition à sortie de territoire*) care este valabilă 15 zile și/sau să solicite instanței de dreptul familiei să interzică ieșirea de pe teritoriu fără autorizația ambilor părinți (articolul 373-2-6 din Codul civil), interdicție care poate fi valabilă până la majoratul copilului, pe o perioadă determinată sau până la pronunțarea unei noi decizii. Măsura de interzicere a ieșirii de pe teritoriu fără autorizarea ambilor părinți nu îi permite copilului să părăsească teritoriul. Cu toate acestea, părinții pot, ocazional, să își dea acordul pentru o anumită călătorie a copilului, singur sau împreună cu unul dintre părinți, prin depunerea unei declarații în fața unui ofițer de poliție judiciară (*officier de police judiciaire*) (declarație întocmită, în principiu, cu 5 zile înainte de călătorie). În cazul în care un părinte refuză să întocmească declarația de autorizare, celălalt părinte poate sesiza instanța în vederea obținerii ridicării interdicției de ieșire de pe teritoriu sau a unei autorizații speciale care să îi permită copilului să părăsească teritoriul.

Deplasarea în vederea schimbării reședinței:

Chiar dacă nu există nici o opoziție la ieșirea de pe teritoriu, nici o interdicție de ieșire de pe teritoriu, în cazul în care deplasarea copilului într-un alt stat vizează schimbarea reședinței copilului, este necesar consimțământul celuilalt părinte, cu excepția cazului în care părintele care dorește să se mute exercită singur autoritatea părintească. Doar într-un astfel de caz, părintele în cauză se poate muta fără acordul celuilalt părinte, însă trebuie să îl informeze pe acesta cu privire la noua situație, care este importantă pentru copil.

În cazul în care un părinte nu a respectat obligația obținerii consimțământului celuilalt părinte, acesta din urmă ar putea depune o cerere de înapoiere a copilului întemeiată pe nelegalitatea deplasării în temeiul Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii. Această procedură trebuie să fie inițiată în statul în care a fost deplasat copilul, dacă este cazul cu ajutorul autorităților centrale instituite în temeiul convenției menționate.

Indiferent de natura deplasării și în afara cazurilor specifice de interdicție și de opoziție la ieșirea de pe teritoriu, trebuie remarcat faptul că nu i se solicită părintelui care părăsește teritoriul cu copilul să dovedească consimțământul expres al celuilalt părinte, acesta fiind presupus în raport cu terții.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care unul dintre părinții care exercită autoritatea părintească refuză să-și dea consimțământul pentru efectuarea deplasării, părintele care dorește să deplaseze copilul este cel care trebuie să sesizeze instanța de dreptul familiei, care îi poate permite copilului să părăsească teritoriul. Același lucru este valabil și în cazul în care există o interdicție de a părăsi teritoriul fără autorizarea ambilor părinți.

În mod similar, în cazul în care deplasarea copilului este, de fapt, o schimbare a reședinței, părintele care dorește să se mute împreună cu copilul trebuie, în cazul unui refuz al celuilalt părinte care exercită autoritatea părintească, să sesizeze instanța de dreptul familiei de la locul de reședință al copilului înaintea oricărei deplasări.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Astfel cum s-a arătat mai sus, trebuie să se facă distincția între deplasările temporare și cele definitive. Se va face trimitere la punctele anterioare.

Ultima actualizare: 08/03/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini hr a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Croaţia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Următoarele situații trebuie diferențiate în funcție de împrejurările în care un părinte poate deplasa în mod legal copilul în alt stat fără consimțământul celuilalt părinte:

a) atunci când părintele cu care locuiește copilul dorește să deplaseze în mod legal copilul în alt stat și

b) atunci când părintele cu care nu locuiește copilul, dar cu care copilul are o relație personală, dorește să deplaseze în mod legal copilul în alt stat.

a) După divorț, părintele cu care locuiește copilul poate, ca parte a îngrijirii părintești pe care o exercită în fiecare zi, să deplaseze în mod legal copilul în alt stat (de exemplu, într-o excursie de o zi), cu condiția ca acest lucru să nu pună în pericol dreptul celuilalt părinte de a stabili o relație personală cu copilul, astfel cum se prevede la articolele 95 și 119 din Legea privind procedurile de drept al familiei (*Obiteljski zakon*) [*Narodne Novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 103/15 și 98/19, denumită în continuare „ObZ 2015”]. Cu alte cuvinte, indiferent dacă părinții exercită în comun sau în mod individual autoritatea părintească pentru îngrijirea și educarea copilului, fiecare dintre aceștia are dreptul de a lua în mod independent decizii legate de copil , privind viața de zi cu zi, atunci când copilul este în îngrijirea lor (articolul 110 din ObZ 2015). În cazul în care, după divorț, părinții exercită în mod comun autoritatea legată de îngrijirea și educarea unui copil (articolul 104 din ObZ 2015), deciziile care sunt importante pentru copil trebuie luate în mod consensual (articolul 108 din ObZ 2015). Ținând seama de faptul că o călătorie ocazională în altă țară (de exemplu, o excursie de o zi) nu implică intenția de a schimba reședința permanentă sau temporară a copilului și, prin urmare, nu se încadrează în lista exhaustivă a drepturilor individuale importante ale copilului, astfel cum se menționează la articolul 100 din ObZ 2015, dispozițiile prevăzute la articolul 99 alineatul (2) din ObZ 2015 ar trebui să se aplice așadar în mod corespunzător. Același lucru este valabil și în cazul în care părintele cu care locuiește copilul după divorț deține răspunderea individuală parțială în ceea ce privește îngrijirea părintească (articolul 105 din ObZ 2015). Cu toate acestea, în cazul în care părintele cu care locuiește copilul după divorț deține, pe baza unui ordin al unei instanțe judecătorești, răspunderea exclusivă individuală în ceea ce privește îngrijirea părintească, atunci acesta nu are nevoie de consimțământul celuilalt părinte pentru a deplasa temporar copilul în alt stat [articolul 105 alineatul (5) din ObZ 2015].

b) În cazul în care părintele cu care copilul nu locuiește după divorț, dar cu care copilul întreține o relație personală, decide să deplaseze în mod legal copilul în alt stat, atunci acesta poate face acest lucru cu condiția ca aceasta să fie o ședere temporară într-o altă țară (de exemplu, o excursie de o zi), care are loc în timpul în care părintele are dreptul să întrețină o relație personală directă cu copilul (articolul 121 din ObZ 2015) și cu condiția ca acest drept să nu fi fost interzis sau restricționat printr-un ordin al unei instanțe judecătorești (articolele 123-126 din ObZ 2015). Cu alte cuvinte, independent de faptul dacă părinții sunt împreună sau în mod individual responsabili pentru îngrijirea și educarea copilului, fiecare dintre aceștia are dreptul de a lua în mod independent decizii legate de copil privind viața de zi cu zi atunci când acesta se află în îngrijirea lor (articolul 110 din ObZ 2015). În cazul în care, după divorț, părinții răspund împreună pentru îngrijirea și educarea copilului (articolul 104 din ObZ 2015), atunci deciziile care sunt importante pentru copil trebuie luate în mod consensual (articolul 108 din ObZ 2015). Ținând seama de faptul că o ședere temporară în alt stat (de exemplu, o excursie de o zi) în timpul în care părintele are dreptul de a întreține o relație personală directă cu copilul nu implică intenția de a schimba reședința permanentă sau temporară a copilului și, prin urmare, nu se încadrează în lista exhaustivă a drepturilor individuale importante ale copilului, astfel cum se menționează la articolul 100 din ObZ 2015, dispozițiile prevăzute la articolul 99 alineatul (2) din ObZ 2015 ar trebui să se aplice așadar în mod corespunzător. Același lucru este valabil și în cazul în care părintele cu care locuiește copilul după divorț deține răspunderea individuală parțială în ceea ce privește îngrijirea părintească (articolul 105 din ObZ 2015), întrucât părintele care are o relație personală directă cu copilul are libertatea și dreptul de a reprezenta copilul în ceea ce privește problemele privind viața de zi cu zi în timpul în care copilul se află în îngrijirea sa [în temeiul articolelor 110 și 112 coroborate cu articolul 105 alineatul (1) din ObZ 2015].

În aceste situații, trebuie subliniată importanța dispozițiilor articolul 111 din ObZ 2015. Cu alte cuvinte, indiferent dacă răspund în mod comun sau individual pentru îngrijirea copilului, ambii părinți sunt obligați să schimbe informații privind copilul, inclusiv informațiile cu privire la o posibilă deplasare a copilului în străinătate. Aceasta fiind și o obligație legală a părinților, trecerea frontierei de stat necesită documente personale și alte documente pe care copilul sau fiecare dintre părinți ar trebui să le aibă cu ei.

În cazul în care unul dintre părinți consideră că celălalt părinte ar putea să abuzeze de o astfel de deplasare temporară a copilului, acesta are dreptul de a solicita instanței să impună una dintre măsurile prevăzute la articolul 418 din ObZ 2015 într-o procedură extrajudiciară, pentru a asigura aplicarea deciziei privind instituirea unei relații personale între părinte și copil, sau să impună una dintre măsurile prevăzute la articolul 419 din ObZ 2015, care garantează returnarea în siguranță a copilului.

Cea mai de dorit soluție este aceea ca părinții să ajungă la un acord cu privire la aceste aspecte și alte aspecte similare, pe care le pot ulterior reglementa în acordul lor cu privire la exercitarea în comun a autorității părintești [articolul 106 alineatul (3) din ObZ 2015].

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Orice deplasare (permanentă) a copilului într-un alt stat care ar determina schimbarea de reședință permanentă sau temporară a copilului necesită consimțământul ambilor părinți. Indiferent dacă părinții exercită în comun răspunderea pentru îngrijirea și educarea copilului sau dacă unul dintre ei deține răspunderea individuală parțială, părintele care deplasează copilul și, prin urmare, schimbă reședința permanentă sau temporară a copilului trebuie să obțină consimțământul scris al celuilalt părinte în acest sens (articolele 100 și 108 din ObZ 2015). Cu toate acestea, în cazul în care părintele cu care locuiește copilul după divorț deține răspunderea individuală exclusivă pentru îngrijirea părintească, atunci acesta nu are nevoie de consimțământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat cu scopul de a schimba reședința permanentă sau temporară a copilului [articolul 105 alineatul (5) din ObZ 2015].

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Dacă un părinte dorește, prin deplasarea copilului într-un alt stat, să schimbe reședința permanentă sau temporară a copilului și nu este în măsură să obțină consimțământul scris al celuilalt părinte, atunci instanța hotărăște, în cadrul unei proceduri extrajudiciare, care dintre părinți reprezintă interesul superior al copilului în această privință [articolul 100 alineatul (5) și articolul 478 alineatul (1) din ObZ 2015]. Înainte de inițierea acestor proceduri extrajudiciare, trebuie să aibă loc o procedură extrajudiciară de consiliere obligatorie, a cărui scop este acela ca experții Ministerului Serviciilor Sociale să încerce să ajute părinții să ajungă la un acord cu privire la această chestiune [articolul 481 din ObZ 2015 – proceduri extrajudiciare de consiliere obligatorie ca cerință procedurală pentru inițierea procedurii prevăzute la articolul 100 alineatul (5) din ObZ 2015]. În cazul în care, în cadrul consilierii obligatorii, părinții nu pot ajunge la un acord, chestiunea respectivă va fi stabilită printr-o hotărâre a unei instanțe judecătorești în cadrul unei proceduri extrajudiciare care se va concentra în

special pe: vârsta și opinia copilului, dreptul copilului de a stabili o relație personală cu celălalt părinte, dorința și disponibilitatea părinților de a coopera în exercitarea drepturilor părintești, situația personală a părinților, distanța dintre locul de reședință permanentă sau temporară a părinților și locul în care copilul s-ar putea muta, precum și legăturile de transport între aceste locuri și dreptul părintelui la libera circulație (articolul 484 din ObZ 2015).
Cu toate acestea, ar trebui subliniat faptul că, dacă unul dintre părinți deține răspunderea individuală exclusivă cu privire la îngrijirea părintească a copilului, acesta nu are nevoie de consimțământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat cu scopul de a schimba reședința temporară sau permanentă a copilului, și anume în acest caz opoziția celuilalt părinte nu are niciun efect juridic [articolul 105 alineatul (5) din ObZ 2015].

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Astfel cum se precizează în răspunsurile la întrebările 1-3, ObZ 2015 reglementează drepturile și obligațiile părinților în mod diferit, în funcție de faptul dacă este vorba despre deplasarea temporară a copilului în alt stat (de exemplu, o excursie de o zi care nu pune în pericol drepturile celuilalt părinte) sau despre deplasarea permanentă a copilului într-un alt stat, cu scopul de a schimba locul de reședință permanentă sau temporară a copilului.

Ultima actualizare: 14/04/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Italia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Un părinte poate să deplaseze un copil într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte sau împotriva dorinței celuilalt părinte, atunci când părintele care face deplasarea are răspunderea părintească exclusivă pentru copil sau când o măsură dispusă de o instanță permite o astfel de deplasare.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care ambii părinți au răspundere părintească și dețin în comun custodia copilului, pentru deplasarea copilului într-un alt stat este necesar consimțământul ambilor părinți.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Dacă celălalt părinte nu încuviințează deplasarea copilului sau se opune acesteia, părintele care dorește să deplaseze copilul trebuie să ceară autorității judiciare competente permisiunea de a face acest lucru; aceasta poate fi instanța de la locul de reședință al copilului care supraveghează tutela sau instanța în fața căreia sunt în curs procedurile referitoare la răspunderea părintească.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În privința transferului temporar al copilului în străinătate, trebuie să fie examinate motivele unui astfel de transfer. Dacă este vorba doar de o vacanță scurtă, chestiunea poate fi considerată ca ținând de gestiunea curentă și poate fi decisă fără consimțământul ambilor părinți.
Dacă transferul temporar este determinat de motive mai semnificative, cum ar fi îngrijirea medicală pentru copil, este necesară autorizarea ambilor părinți cu răspundere părintească. În caz de dezacord, chestiunea trebuie soluționată de instanță.

Ultima actualizare: 21/07/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Cipru

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Un părinte care deține custodia exclusivă poate să deplaseze legal un copil într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care ambii părinți dețin custodie comună asupra unui minor, este necesar consimțământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul într-un alt stat. Deplasarea fără consimțământ constituie infracțiune penală conform capitolului 154 din Codul penal.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Un copil poate fi deplasat într-un alt stat fără consimțământul unuia dintre părinții care dețin custodie comună asupra copilului în baza unei hotărâri judecătorești pertinente pronunțată de tribunalul de dreptul familiei.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În absența unui consimțământ pentru deplasare temporară sau permanentă, este necesară o hotărâre judecătorească. În condițiile existenței consimțământului, nu există documente specifice utilizate pentru a acorda respectivul consimțământ.

Ultima actualizare: 07/12/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Letonia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În cazul în care instanța a statuat că locul de reședință a copilului este într-un alt stat, deplasarea copilului de către părinte în scopul ședерii permanente în statul respectiv nu necesită consimțământul celuilalt părinte.
Un părinte poate deplasa în mod legal un copil în scopul ședерii permanente în alt stat fără consimțământul celuilalt părinte atunci când părintele care deplasează copilul are drepturi exclusive privind încredințarea în baza unui acord între părinți sau a unei hotărâri judecătorești.

Un părinte poate deplasa în mod legal un copil în scopul ședерii permanente în alt stat fără consimțământul celuilalt părinte atunci când drepturile privind încredințarea ale celuilalt părinte au fost suspendate printr-o decizie a tribunalului de familie *(bārinţiesa)* sau când s-a statuat decăderea din exercitarea acestor drepturi de către părintele respectiv printr-o hotărâre judecătorească.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Un părinte căruia nu i-au fost suspendate drepturile privind încredințarea sau care nu a fost decăzut din exercitarea acestor drepturi poate deplasa în mod legal un copil în scopul ședерii permanente în alt stat, cu consimțământul celuilalt părinte care are drepturi privind încredințarea (exercitate în comun sau în mod exclusiv).

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care celălalt părinte nu consimte la deplasarea copilului, părintele care dorește să deplaseze copilul în scopul ședерii permanente în alt stat poate sesiza instanța cu o cerere pentru a se stabili că locul de reședință a copilului se află în statul în care acesta dorește să deplaseze copilul.

În cazul în care celălalt părinte nu consimte la deplasarea copilului, părintele care dorește să deplaseze copilul în scopul ședерii permanente în alt stat poate solicita în instanță să i se stabilească drepturi exclusive privind încredințarea.

În cazul în care celălalt părinte nu consimte la deplasarea copilului, părintele care dorește să deplaseze copilul în scopul ședерii permanente într-un alt stat poate solicita tribunalului de familie suspendarea drepturilor privind încredințarea ale celuilalt părinte (dacă există motive obiective) sau poate solicita instanței decăderea din exercitarea drepturilor privind încredințarea ale celuilalt părinte (dacă există motive obiective).

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În legătură cu deplasarea definitivă, a se vedea răspunsurile la întrebările anterioare.

În cazul deplasării temporare, nu este necesar consimțământul celuilalt părinte.

Ultima actualizare: 27/04/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Lituania

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Deplasarea copilului într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte este posibilă numai cu titlu temporar (de exemplu, pentru petrecerea unei vacanțe). Schimbarea statului de reședință necesită consimțământul celuilalt părinte sau o hotărâre a instanței care a stabilit locul de reședință a copilului în statul străin.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care părinții sunt căsătoriți, iar nu divorțați, și indiferent dacă locuiesc împreună sau separat, pentru schimbarea țării de reședință a copilului este necesar consimțământul ambilor părinți.

În cazul în care părinții sunt divorțați și locul de reședință a copilului a fost stabilit cu unul dintre părinți, deplasarea împreună cu copilul pentru a locui permanent într-un alt stat necesită, de asemenea, consimțământul celuilalt părinte, întrucât stabilirea reședinței cu unul dintre părinți nu acordă acestui părinte mai multe drepturi în ceea ce privește copilul, cu excepția cazului în care instanța a hotărât altfel.

În cazul în care părinții nu sunt căsătoriți și locul de reședință al copilului nu a fost stabilit cu niciunul dintre aceștia, se presupune că drepturile părinților sunt egale, iar pentru schimbarea statului de reședință a copilului este necesar consimțământul ambilor părinți.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care este imposibil să se obțină consimțământul celuilalt părinte, părintele care se deplasează în alt stat trebuie să solicite unei instanțe să stabilească locul de reședință a copilului și regimul de vizitare a copilului. În cazul în care locul de reședință a fost stabilit, părintele trebuie să solicite o modificare a regimului de vizitare a copilului.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Legislația lituaniană nu prevede obligativitatea unui consimțământ suplimentar din partea unui părinte pentru deplasarea temporară a unui copil în alt stat.

Ultima actualizare: 21/10/2019

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Luxemburg

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În principiu, consimțământul celuilalt părinte nu este necesar pentru a lua copilul temporar în alt stat. În cazul în care părinții își exercită în comun autoritatea părintească, aceștia pot fiecare să călătorească cu copilul fără consimțământul expres al celuilalt părinte. În cazul în care, în mod excepțional, un părinte exercită singur autoritatea părintească, consimțământul, presupus sau expres, al celuilalt părinte nu este necesar.

În ceea ce privește părintele care nu este titular al autorității părintești, acesta poate să își exercite dreptul la vizită și de găzduire și poate deplasa temporar copilul într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte. Deplasările temporare de scurtă durată (de exemplu, trecerea frontierei pentru a face cumpărăturile) sau de durată mai lungă (de exemplu, în perioada vacanței) se pot face fără consimțământul celuilalt părinte, cu condiția ca acestea să se deruleze în cadrul dreptului de vizită și de găzduire.

Documentele de identitate sau alte documente necesare pentru deplasările temporare variază în funcție de cerințele legale în vigoare în țara de destinație.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Deplasarea permanentă a copilului sau deplasarea **temporară din motive grave** (de exemplu, tratament medical complicat) necesită în mod obligatoriu consimțământul ambilor părinți, dacă aceștia își exercită în comun autoritatea părintească. Schimbarea domiciliului sau a locului de reședință în străinătate este asimilată unei deplasări definitive și necesită consimțământului ambilor părinți. În cazul unei autorități părintești exclusive, nu este necesar acordul celuilalt părinte. Cu toate acestea, la cererea celuilalt părinte, dreptul de viyitare poate fi adaptat.

Din raţiuni probatorii, consimţământul părinţilor trebuie consemnat în scris. Documentul poate fi întocmit de către părinţi. Părinţii pot sesiza instanţa pentru a lua act de consimţământul acestora, în cazul în care statul gazdă solicită acest lucru.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care unul dintre părinţi refuză să îşi dea consimţământul pentru deplasarea în alt stat, este la latitudinea instanţei pentru cauze familiale să decidă cu privire la cererea de deplasare a copilului în străinătate.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

După cum se precizează în secţiunile 1-3, există dispoziţii diferite în funcţie de deplasarea temporară sau definitivă a copilului.

Pentru fiecare deplasare temporară în străinătate a copilului, efectuată de copil neacompaniat de părinţi, este necesară în principiu o declaraţie privind acordul pentru ieşirea din ţară a acestuia (un document prin care unul dintre părinţi îşi dă acordul pentru părăsirea teritoriului Luxemburgului de către copilul său minor).

Există un formular de declaraţie privind acordul părinţilor la sediul municipalităţilor. În majoritatea cazurilor, este necesară plata unei taxe pentru cheltuielile administrative de eliberare a formularelor. Valoarea taxei variază de la o municipalitate la alta.

Cu toate că formularul nu este obligatoriu, numeroase autorităţi străine îl solicită şi, în caz de neprezentare, nu permit intrarea copiilor pe teritoriul lor.

În cazul în care copilul este însoţit de un singur părinte, este totuşi util să existe o autorizaţie din partea celui de al doilea părinte, pentru că unele ţări impun acest lucru.

Linkuri

http://www.legilux.lu/

https://justice.public.lu/fr.html

Ultima actualizare: 11/01/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE şi nici Comisia Europeană nu-şi asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informaţiile sau datele pe care le conţine ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecţia drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultaţi avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Ungaria

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

A) În general, un **părinte** îşi poate deplasa copilul în alt stat **pentru o perioadă scurtă** şi **fără intenţia de a rămâne,** fără consimţământul celuilalt părinte.

Printre astfel de cazuri se numără următoarele situaţii:

părinţii îşi exercită autoritatea părintească în comun;

unul dintre părinţi exercită autoritatea părintească în baza unui acord între părinţi sau a unei decizii judecătoreşti, însă autoritatea părintească a celuilalt părinte nu a fost restricţionată sau revocată de către instanţă;

copilul este deplasat în alt stat de către părinte în temeiul dreptului său de vizită, în intervalul prevăzut pentru contact direct cu copilul, *cu excepţia cazului* în care consimţământul celuilalt părinte este impus printr-o decizie judecătorească sau printr-o decizie a autorităţii publice tutelare.

B) Un **părinte** poate deplasa copilul în alt stat, **chiar şi pe termen lung sau cu intenţia de a rămâne**, fără consimţământul celuilalt părinte, în cazul în care autoritatea părintească a celuilalt părinte a fost restricţionată sau revocată de către instanţă.

C) În cazurile următoare **tutorele** poate, de asemenea, să deplaseze în mod legal un copil în alt stat fără consimţământul părintelui, cu condiţia ca autoritatea publică tutelară să nu fi restricţionat dreptul său de a face acest lucru:

pe termen scurt şi **fără intenţia de a rămâne**, în cazul în care copilul este plasat într-o familie substitutivă;

în cazul în care copilul este plasat în îngrijirea unui terţ, iar autoritatea părintească a fost, prin urmare, suspendată.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

A) În cazul în care **un părinte** deplasează copilul în alt stat **pe termen lung sau cu intenţia de a rămâne**, este necesar consimţământul celuilalt părinte. Astfel de cazuri includ:

părinţii îşi exercită autoritatea părintească în comun;

unul dintre părinţi exercită autoritatea părintească în baza unui acord între părinţi sau a unei decizii judecătoreşti, însă autoritatea părintească a celuilalt părinte nu a fost restricţionată sau revocată de către instanţă;

B) În cazul în care copilul este plasat într-o familie substitutivă, **tutorele** poate deplasa copilul în alt stat **pe termen lung** sau **cu intenţia de a rămâne** numai cu acordul părintelui.

Plecarea în alt stat pentru efectuarea studiilor, pentru a munci sau în alte scopuri similare pot fi considerate **ca fiind pe termen lung**.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care celălalt părinte nu şi-a dat consimţământul pentru deplasarea copilului în alt stat, părintele poate solicita o decizie din partea autorităţii publice tutelare cu privire la această chestiune. În astfel de cazuri, o decizie a autorităţii publice tutelare care permite deplasarea copilului în alt stat înlocuieşte consimţământul celuilalt părinte.

Un părinte care solicită desemnarea unui loc de reşedinţă într-un alt stat trebuie să anexeze la cererea sa documentele care dovedesc că educaţia copilului, întreţinerea, asistenţa medicală şi efectuarea studiilor sunt asigurate în statul respectiv (astfel, în special, o evaluare a mediului emisă de autoritatea străină, certificatul de şcolarizare, adeverinţa de venit al părintelui, declaraţia de acceptare). La cererea părintelui, autoritatea publică tutelară va lua măsuri pentru obţinerea unei evaluări a mediului. În cazul în care părintele nu a început să desfăşoare o activitate profesională în acest stat, autoritatea publică tutelară poate accepta, în locul adeverinţei de venit, o declaraţie din partea acestuia cu privire la veniturile sale preconizate.

Până la soluţionarea cauzei, autoritatea publică tutelară analizează dacă, în absenţa unui tratat internaţional sau a unui regim de reciprocitate, este posibil să fie pusă în executare o decizie a instanţei judecătoreşti sau a autorităţii publice tutelare prin care se statuează menţinerea contactului direct între copil şi părintele care locuieşte separat.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Astfel cum se prevede la punctul 1, în cazul în care călătoria în străinătate nu este pe termen lung, părintele poate deplasa copilul în alt stat, chiar şi fără consimţământul celuilalt părinte. În astfel de cazuri, pentru călătoria copilului în străinătate, este necesar să fie îndeplinite condiţiile generale privind trecerea frontierei (de exemplu, copilul trebuie să deţină un paşaport valabil).

Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE şi nici Comisia Europeană nu-şi asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informaţiile sau datele pe care le conţine ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecţia drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultaţi avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Malta

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Circumstanțele variază în funcție de situație, dar în mod obișnuit nu este nevoie de obținerea consimțământului din partea celuilalt părinte atunci când nu se cunoaște adresa acestuia. Articolul 56 alineatul (5) din Codul civil prevede că instanța poate decădea din drepturi un părinte, prin urmare, în acest caz părintele căruia i s-a încredințat copilul spre creștere și îngrijire nu trebuie să solicite acordul celuilalt părinte atunci când acesta din urmă este decăzut din drepturile sale.

Cu toate acestea, părintele ar trebui să se asigure întotdeauna că poate transfera copilul într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte, solicitând o autorizație din partea instanței competente, și anume din partea Tribunalului civil (secția de dreptul familiei).

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Pentru ca un părinte să transfere un copil în temeiul legislației naționale, consimțământul celuilalt părinte este întotdeauna necesar, în special atunci când celălalt părinte are un drept care va fi încălcat dacă copilul este transferat. Astfel de drepturi includ dreptul de vizită și dreptul de a participa la deciziile privind viața copilului (inclusiv locul, mediu și cultura în cazul în care este educat copilul). În această situație, părintele care nu își dă consimțământul se poate opune transferului din numeroase motive, de exemplu, pentru că un astfel de transfer l-ar priva pe acesta de dreptul de vizită.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Copiii pot fi transferați într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte în cazul în care acest lucru este autorizat de către instanța competentă.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Da, se aplică aceleași reguli pentru un transfer temporar. Consimțământul unui părinte poate fi dat în următoarea formă:

I, the undersigned, who is the parent of _____(nume, prenume, data nașterii, numărul cărții de identitate al minoruluil) authorise that my son/daughter (a se alege varianta care se aplică) leaves the Island of Malta for the purpose of _____ _____ (scopul călătoriei) and that the such period shall be for an indefinite period/ for the duration of_____(data/perioada)(a se alege varianta care se aplică).

_____

Semnătura urmată de numele, prenumele, numărul cărții de identitate al părintelui

Ultima actualizare: 17/07/2019

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE şi nici Comisia Europeană nu-şi asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informaţiile sau datele pe care le conţine ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecţia drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultaţi avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini nl a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Ţările de Jos

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Un părinte poate să deplaseze în mod licit propriul copil într-un alt stat membru, fără consimțământul celuilalt părinte, numai dacă acesta exercită singur autoritatea părintească asupra copilului.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care ambii părinți exercită autoritatea părintească, este necesar consimțământul celuilalt părinte pentru deplasarea copilului în alt stat.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Dacă este necesară deplasarea copilului într-un alt stat, dar celălalt părinte care exercită în comun autoritatea părintească nu este de acord cu deplasarea, se poate solicita în instanță un consimțământ alternativ [articolul 253A, volumul I al Codului Civil olandez (*Nederlands Burgerlijk Wetboek*)].

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Da, în Țările de Jos se aplică aceleași norme privind deplasarea temporară și definitivă a unui copil. Faceți clic aici pentru formularul relevant:'toestemming om te reizen' (în limba neerlandeză) (288 Kb) nl. 'consent letter for minors travelling abroad' (în limba engleză) ("Declarație de consimțământ privind efectuarea călătoriei de către minor în străinătate" (298 Kb) en)

Ultima actualizare: 17/11/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE şi nici Comisia Europeană nu-şi asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informaţiile sau datele pe care le conţine ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecţia drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultaţi avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Austria

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

1.1 În primul rând ar trebui să se facă referire la modificarea amplă a legislației care reglementează relația părinte - copil prin Legea din 2013 de modificare a legii care reglementează relația părinte-copil și dreptul la nume (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz* 2013) (BGBl I 2013/15), care a intrat în vigoare în Austria la 1 februarie 2013. De atunci, normele privind reședința sunt prevăzute la articolul 162 al Codului civil general (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch* – ABGB), deși aceste norme nu ar trebui interpretate în mod izolat, ci în contextul mai larg al altor dispoziții ale legislației care reglementează relația părinte-copil.

1.2 Un părinte poate, în orice caz, să deplaseze copilul într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte atunci când, în primul rând, părintele care se deplasează împreună cu copilul exercită singur autoritatea părintească; în al doilea rând, când acesta a notificat intenția sa celuilalt părinte în prealabil; și, în al treilea rând, când celălalt părinte nu și-a exprimat opoziția într-un interval rezonabil de timp și nu a solicitat instanței, în mod corespunzător, retragerea sau restricționarea autorității părintești. În cazul în care celălalt părinte sesizează instanța, aceasta trebuie să decidă dacă deplasarea este legală. Pentru a proteja hotărârea privind schimbarea reședinței, instanța poate impune, între altele, și interzicerea plecării împreună cu copilul [articolul 107 alineatul (3), a patra teză din Legea privind soluționarea conflictelor (*Außerstreitgesetz* – AußStrG)].
O declarație a părintelui căruia nu i-a fost încredințat copilul în legătură cu deplasarea în străinătate a copilului trebuie să fie luată în considerare de către celălalt părinte în cazul în care dorința exprimată prin această declarație corespunde într-o măsură mai mare interesului superior al copilului.
În cazul în care părintele care exercită singur autoritatea părintească asupra copilului nu a notificat celuilalt părinte intenția sa de deplasare - acesta având obligația de a notifica aspectele esențiale [articolul 189 alineatul (1) prima teză din ABGB, care, în orice caz, include deplasarea în străinătate] - sau în cazul în care părintele care exercită singur autoritatea părintească se deplasează în străinătate în pofida opoziției exprimate de celălalt părinte, aceasta nu reprezintă totuși (în lipsa dreptului legal de exercitare a autorității părintești al celuilalt părinte) o încălcare a legii referitoare la încredințare în sensul articolului 3 din Convenția de la Haga privind răpirea de copii, ci doar o încălcare a dispozițiilor din dreptul austriac al familiei care reglementează relațiile familiale dintre părinți, ceea ce poate atrage consecințele care decurg în temeiul dreptului familiei (de la un simplu avertisment până la schimbarea încredințării).
1.3 În cazul în care autoritatea părintească este exercitată de ambii părinți, aceștia au obligația să o exercite de comun acord, în măsura în care acest lucru este posibil [articolul 137 alineatul (2) ultima teză din ABGB].
Trebuie să se facă o distincție între situațiile în care copilul se deplasează în străinătate (a) împreună cu părintele în a cărui gospodărie familială copilul este îngrijit în cea mai mare parte a timpului sau (b) împreună cu părintele în a cărui gospodărie familială copilul nu este îngrijit în cea mai mare parte a timpului. În orice caz, într-o astfel de situație, un părinte în gospodăria căruia copilul nu este îngrijit în cea mai mare parte a timpului acționează ilegal în sensul articolului 3 din Convenția de la Haga privind răpirea de copii. În ceea ce privește părintele în gospodăria căruia copilul este îngrijit în cea mai mare parte a timpului, situația juridică este mai complexă.
Articolul 189 alineatul (1) prima teză din ABGB, citat mai sus, care prevede obligația de a-i notifica celuilalt părinte aspecte esențiale, se aplică și atunci când autoritatea părintească este exercitată de ambii părinți [articolul 189 alineatul (5) din ABGB]. Opiniile experților sunt împărțite atunci când este vorba de a se stabili dacă lipsa notificării celuilalt părinte, împreună cu care se exercită autoritatea părintească, în temeiul articolului 189 alineatul (5) coroborat cu articolul 189 alineatul (1) prima teză din ABGB, este suficientă ca atare pentru a constitui o încălcare a legii referitoare la încredințare în sensul articolului 3 din Convenția de la Haga privind răpirea de copii. Curtea Supremă de Justiție din Austria a tranșat recent, confirmând că aceasta reprezintă o încălcare (6Ob 170/16t).
Declarația părintelui în gospodăria căruia copilul nu este îngrijit în cea mai mare parte a timpului trebuie, de asemenea, luată în considerare în acest caz dacă dorința exprimată pe această cale corespunde într-o măsură mai mare interesului superior al copilului. Indiferent dacă este considerată sau nu o încălcare a legii referitoare la încredințare în sensul Convenției de la Haga privind răpirea de copii, lipsa notificării poate reprezenta o încălcare a dreptului austriac al familiei și atrage consecințele menționate mai sus.
1.4 Dacă autoritatea părintească este exercitată de ambii părinți fără a se fi stabilit în a cui gospodărie va fi îngrijit copilul în cea mai mare parte a timpului, este necesară obținerea acordului celuilalt părinte. În lipsa consimțământului celuilalt părinte, poate fi solicitată intervenția instanței de tutelă competente (*Pflegschaftsgericht*). În decizia sa, instanța trebuie să ia în considerare atât interesul superior al copilului, cât și drepturile părinților la protecție împotriva violenței, la libera circulație și libertatea de a exercitata o activitate profesională [articolul 162 alineatul (3) din ABGB]. Totuși, și în acest caz, în relațiile cu terții, ambii părinți au puteri de reprezentare doar în măsura în care încredințarea (în ceea ce privește dreptul de a hotărî reședința copilului) nu a fost anulată temporar sau definitiv.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În orice caz, consimțământul celuilalt părinte este necesar dacă părintele care se deplasează împreună cu copilul (a) nu exercită autoritatea părintească sau (b) exercită autoritatea părintească, dar copilul nu este îngrijit în cea mai mare parte a timpului în gospodăria sa.
În cazurile în care (a) părintele în a cărui gospodărie este îngrijit copilul în cea mai mare parte a timpului sau (b) părintele care exercită singur autoritatea părintească dorește să se mute în alt stat împreună cu copilul, acesta trebuie să respecte, în relația dintre părinți, obligația de a transmite o notificare în temeiul articolului 189 din ABGB (a se vedea răspunsul la întrebarea 1) și de a lua în considerare punctul de vedere al părintelui notificat, în cazul în care acesta corespunde într-o măsură mai mare interesului superior al copilului.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

3.1. În cazul în care autoritatea părintească este exercitată de ambii părinți fără a se stabili în a cui gospodărie este îngrijit copilul în cea mai mare parte a timpului, părintele care dorește să își schimbe reședința în străinătate fără consimțământul celuilalt părinte trebuie să se adreseze instanței de tutelă competente. În decizia sa privind autorizarea, instanța trebuie să ia în considerare atât interesul superior al copilului, cât și drepturile părinților la protecție împotriva violenței, la libera circulație și libertatea de a exercitata o activitate profesională [articolul 162 alineatul (3) din ABGB].
3.2. În cazul în care părintele care dorește să se mute în străinătate cu copilul nu exercită autoritatea părintească sau copilul nu este îngrijit în cea mai mare parte a timpului în gospodăria sa, acesta poate solicita instanței retragerea sau limitarea exercitării autorității părintești a celuilalt părinte (și transferul - inclusiv doar parțial - al autorității părintești către el însuși/ea însăși). În special ca măsură reparatorie mai puțin severă, în comparație cu revocarea încredințării, instanța poate revoca, de asemenea, drepturile stabilite prin lege privind consimțământul și aprobarea sau, dacă nu există motive întemeiate de refuz, poate substitui un consimțământ sau o aprobare necesară din punct de vedere juridic [articolul 181 alineatul (1) din ABGB].
3.3. Părintele căruia i-a fost încredințat copilul și în a cărui gospodărie este îngrijit copilul în cea mai mare parte a timpului trebuie să notifice celuilalt părinte intenția sa și să-i ofere ocazia de a-și exprima punctul de vedere (articolul 189 din ABGB), dar notificarea și consimțământul celuilalt părinte nu reprezintă o condiție prealabilă pentru plecare.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

De asemenea, în legătură cu o deplasare temporară în cazul în care autoritatea părintească este exercitată de ambii părinți, aceștia au obligația să își exercite autoritatea părintească de comun acord, în măsura în care acest lucru este posibil [articolul 137 alineatul (2) ultima teză din ABGB]. Dovada acestui acord nu reprezintă, însă, o condiție prealabilă pentru plecare.
Cu toate acestea, legea poate să prevadă neaplicarea condiției acordului comun în cazuri precum cel în care se efectuează o vizită spontană pe perioada sfârșitului de săptămână la bunicii din străinătate, iar celălalt părinte nu avea oricum intenția de a păstra legătura cu copilul în această perioadă (într-un astfel de caz nu ar fi deloc fezabil să se ajungă la un acord comun).

Aceeași regulă se aplică în cazurile în care celălalt părinte trebuie să fie doar informat [articolul 189 alineatul (1) din ABGB], dar depinde de circumstanțele cazului respectiv (de exemplu, durata, destinația și scopul călătoriei) dacă deplasarea temporară va fi sau nu considerată un aspect esențial.

Ultima actualizare: 05/06/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Polonia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Răspunderea părintească este exercitată, în mod natural, de ambii părinți. Acest lucru rezultă din articolul 97 alineatul (2) din Codul polonez al familie și al tutelei (*kodeks rodzinny i opiekuńczy*), potrivit căruia părinții decid împreună în chestiuni de interes major pentru un copil și, dacă nu reușesc să ajungă la un acord, aceste chestiuni sunt decise de o instanță competentă în materie de tutelă (*sąd opiekuńczy*). Fiecare părinte decide în mod independent, fără a avea obligația de a se consulta cu celălalt părinte și a-i obține consimțământul, numai în chestiuni mai puțin importante privind copilul. Potrivit jurisprudenței instanțelor poloneze, deplasarea definitivă sau temporară a unui copil în străinătate, chiar și în vacanță, este considerată o chestiune de interes major.

Având în vedere articolul 97 alineatul (2) din Codul familiei și al tutelei, un părinte se poate deplasa cu copilul în străinătate fără consimțământul celuilalt părinte numai în cazul în care:

celălalt părinte a fost decăzut din exercițiul drepturilor părintești prin hotărârea unei instanțe poloneze (articolul 111 din Codul familiei și al tutelei);

autoritatea părintească a celuilalt părinte a fost suspendată prin hotărârea unei instanțe poloneze (articolul 110 din Codul familiei și al tutelei);

celălalt părinte deține o autoritate părintească limitată asupra copilului (articolul 109 din Codul familiei și al tutelei). Instanța decide modul de limitare a autorității părintești prin aplicarea măsurii care deservește cel mai bine interesul copilului. În special, părintele a cărui autoritate părintească a fost limitată poate fi decăzut din dreptul de a decide de comun acord în legătură cu chestiunile de interes major privind copilul sau în unele dintre aceste chestiuni. În cazul în care celălalt părinte a fost decăzut din dreptul de a decide de comun acord asupra reședinței obișnuite a copilului printr-o astfel de hotărâre, acesta nu se va putea opune schimbării reședinței obișnuite a copilului din Polonia în străinătate.

drepturile și obligațiile părinților față de copil au fost modificate prin hotărârea pronunțată în cadrul unei acțiuni de divorț [articolul 58 alineatele (1) și (1a) din Codul familiei și al tutelei], de anulare a căsătoriei [articolul 58 alineatul (1), coroborat cu articolul 21 din Codul familiei și al tutelei] sau de separare [articolul 61 punctul (3) alineatul (1) din Codul familiei și al tutelei]. Această situație se aplică, de asemenea, hotărârilor emise în acțiuni de stabilire a paternității [articolului 93 alineatul (2) din Codul familiei și al tutelei], în proceduri de modificare a unei hotărâri privind răspunderea părintească și modul de exercitare a acesteia, pronunțată în cadrul unor acțiuni de divorț, de separare, de anulare a căsătoriei sau de stabilire a filiației (articolului 106 din Codul familiei și al tutelei) și în acțiuni prin care exercitarea autorității părintești este încredințată unuia dintre părinți în cazurile în care aceștia nu locuiesc împreună [articolului 107 alineatele (1) și (2) din Codul familiei și al tutelei]. În special, în astfel de cazuri, instanța poate să încredințeze exercitarea răspunderii părintești unuia dintre părinți, limitând dreptul celuilalt părinte la anumite obligații și drepturi față de copil. Dacă o instanță de divorț încredințează exercitarea răspunderii părintești unuia dintre părinți și limitează răspunderea părintească a celuilalt părinte, atunci, deși o astfel de hotărâre nu privează pe celălalt părinte de răspunderea părintească asupra copilului, părintele respectiv își poate exercita drepturile și obligațiile numai în măsura în care instanța îi permite acest lucru. În cazul în care instanța nu conferă celuilalt părinte dreptul de a decide de comun acord cu privire la reședința copilului, atunci, în principiu, părintele căruia i s-a încredințat exercițiul răspunderii părintești decide cu privire la reședința copilului de unul singur (a se vedea, totuși, punctul 2).

celălalt părinte a fost decăzut din dreptul de a decide de comun acord asupra schimbării reședinței copilului printr-o hotărâre a unei instanțe străine recunoscută ca aplicabilă în Polonia.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Consimțământul celuilalt părinte este necesar în toate cazurile care nu sunt menționate la punctul anterior, și anume în situațiile în care un părinte fie deține deplina autoritate părintească, fie autoritatea părintească i-a fost limitată, dar fără ca acesta să fie decăzut din dreptul de a decide cu privire la reședința copilului. Jurisprudența poloneză merge chiar mai departe în această privință. Așa cum a explicat Curtea Supremă (Sąd Najwyższy) în decizia sa din 10 noiembrie 1971 în cauza III CZP 69/71, *pentru ca un copil să fie dus în străinătate definitiv de părintele căruia i-a fost încredințată exercitarea autorității părintești în procesul de divorț, este necesară obținerea permisiunii instanței competente în materie de tutelă, atât timp cât celălalt părinte căruia i s-a acordat dreptul de a supraveghea creșterea copilului nu a furnizat o declarație de consimțământ privind plecarea copilului în străinătate*. Astfel, dacă instanța nu i-a conferit celuilalt părinte dreptul de a decide de comun acord cu privire la reședința obișnuită a copilului, de exemplu în procesul de divorț, în lumina hotărârii citate, celălalt părinte poate cere în continuare înapoierea copilului dacă nu-și poate exercita dreptul de a păstra legătura cu copilul. În decizia sa din 6 martie 1985 din cauza III CRN 19/85, Curtea Supremă a reținut că *deplasarea unui copil în străinătate în vacanță fiind o chestiune esențială, necesită acordul ambilor părinți care exercită răspunderea părintească sau, în lipsa unui astfel de consimțământ, o decizie a instanței competente în materie de tutelă*.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În astfel de cazuri, este necesară depunerea unei cereri la instanța de tutelă din Polonia pentru suplinirea consimțământului privind deplasarea copilului în străinătate.

Cererile privind un astfel de consimțământ pot fi depuse de părinții cărora nu le-a fost retrasă sau suspendată răspunderea părintească. Cererile pot fi depuse chiar de reclamanți: în astfel de cazuri, legea poloneză nu impune ca părțile să fie reprezentate de un avocat în fața instanței. Instanța competentă material cu soluționarea acestor cereri este instanța districtuală (*sąd rejonowy*) (secția pentru minori și familie) ca instanță de prim grad de jurisdicție, în timp ce instanța având competență teritorială este cea de la locul de domiciliu sau reședință al copilului.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Așa cum s-a menționat mai sus, deplasarea unui copil în străinătate pentru o perioadă scurtă de timp necesită consimțământul celuilalt părinte.

În Polonia nu sunt utilizate formulare de obținere a consimțământului pentru deplasarea (definitivă sau temporară) a unui copil în străinătate. Prin urmare, consimțământul poate fi exprimat sub orice formă. Cu toate acestea, se recomandă obținerea unui consimțământ în scris, care ar putea fi utilizat ca probă în cazul unor eventuale acțiuni în justiție în vederea obținerii înapoierii copilului în temeiul Convenției de la Haga din 1980. Pentru a elabora textul unui astfel de consimțământ, poate fi utilă asistența unui avocat, consilier juridic sau notar din Polonia.

Ultima actualizare: 29/12/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere

acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini pt a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă țară împreună cu copiii - Portugalia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În chestiuni de o importanță deosebită, autoritatea părintească se exercită de către ambii părinți (articolele 1901, 1902, 1911 și 1912 din Codul civil).

Chiar și în caz de divorț sau separare, în chestiuni de o importanță deosebită, autoritatea părintească se exercită de către ambii părinți (articolul 1906 din Codul civil), cu excepția cazului în care instanța decide printr-o hotărâre motivată că această autoritate va fi exercitată numai de unul dintre aceștia și în cazul în care se constată că exercitarea în comun este contrară interesului copilului [articolul 1906 alineatul (2) din Codul civil].

Aspectele de o importanță deosebită reprezintă un concept nedeterminat, ce corespunde unui set limitat de aspecte ale vieții copilului sau problemelor existențiale grave și rare care se încadrează în centrul drepturilor copilului.

Situația sau stabilirea locului de viață al copilului, și anume alegerea locului de reședință al copilului, este o chestiune de o importanță deosebită, pe care o hotărăsc ambii părinți sau, în absența unui acord între aceștia, instanța [articolul 1906 alineatul (5) din Codul civil].

În acest context, un părinte poate duce în mod legal un copil într-un alt stat fără consimțământul celuilalt părinte numai dacă exercită autoritatea părintească singur sau dacă locul de reședință al copilului stabilit sau modificat judiciar autorizează schimbarea statului.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Consimțământul este necesar în cazul în care autoritatea părintească se exercită în comun, în conformitate cu regimul juridic în vigoare în prezent prevăzut la articolul 1906 alineatul (1) din Codul civil.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care răspunderea părintească se exercită în comun, iar unul dintre părinți nu consimte la deplasarea copilului într-un alt stat, hotărârea poate fi luată numai la nivel judiciar [articolul 1906 alineatul (5) din Codul civil].

În astfel de cazuri, acțiunea trebuie introdusă în fața instanței competente din punct de vedere material [dreptul familiei și dreptul minorilor – a se vedea articolele 122-125 din Legea privind organizarea sistemului judiciar (Legea nr. 62/2013)] și teritorial, în cazul în care procedura urmează forma prevăzută în sistemul procedurii de tutelă civilă aprobat prin Legea nr. 141/2015 (a se vedea articolele 3, 9 și 67 din legea respectivă).

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Doctrina și jurisprudența nu consideră drept chestiuni de o importanță deosebită călătoriile de vacanță sau de agrement, adică acele călătorii care nu implică o schimbare a locului de viață al copilului, cu excepția călătoriilor în țări aflate în conflict armat, cu un grad deosebit de ridicat de insecuritate sau care sunt afectate de o pandemie, deoarece sănătatea și siguranța copilului pot fi puse astfel în pericol.

Pe de altă parte, furnizarea de asistență medicală a fost considerată o chestiune de o importanță deosebită, pentru care este necesar acordul ambilor părinți. În funcție de asistența medicală în cauză și de impactul acesteia asupra nucleului esențial al drepturilor copilului, aceasta poate implica, de fapt, furnizarea unor proceduri medicale importante (chimioterapie, terapii experimentale) sau poate necesita un sprijin adecvat acordat copilului din cauza lipsei sale de cunoaștere a limbii utilizate de personalul medical și a dificultății sau imposibilității de a obține de la copil informații precise cu privire la simptomele sale, fiind necesară o traducere.

În cazul în care îngrijirea medicală de această importanță implică deplasarea temporară a copilului, acordul ambilor părinți de a efectua astfel de îngrijiri acoperă și deplasarea.

Formulare

Serviciul pentru străini și frontieră (*Serviço de Estrangeiros e Fronteiras*, SEF) a adoptat modele/formulare pentru ieșirea din țară a minorilor, disponibile aici.

Legislația aplicabilă

Procedura de tutelă civilă

Codul civil

Legea privind organizarea sistemului judiciar

Declinarea responsabilității:

Informaţiile cuprinse în prezentul formular nu sunt obligatorii pentru punctul de contact al Reţelei Judiciare Europene în materie civilă şi comercială, pentru instanţe sau pentru alte organisme sau autorităţi. Deşi aceste informaţii sunt actualizate periodic, vă recomandăm să consultaţi textele legale în vigoare şi să ţineţi seama de faptul că jurisprudenţa poate evolua.

Ultima actualizare: 09/03/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă țară împreună cu copiii - România

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Conform dispoziţiilor art. 30 alin.1 lit. c) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulaţii a cetăţenilor români în străinătate, minorul care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărţi de identitate, cărţi de identitate simple sau cărţi electronice de identitate şi care călătoreşte în străinătate împreună cu unul dintre părinţi poate părăsi teritoriul României fără a mai fi necesară declaraţia celuilalt părinte, numai dacă părintele însoţitor face dovada faptului că i-a fost încredinţat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă sau că exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătoreşti rămase definitivă şi irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătoreşti rămase definitivă, pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013.

De asemenea, nu este necesară declaraţia părintelui decăzut din drepturile părinteşti sau, după caz, declarat dispărut, în condiţiile legii, dacă însoţitorul face dovada în acest sens.

De asemenea, conform art. 30 alin. 6 ind. 1 din Legea nr. 248/2005, declarația celuilalt părinte, declarația ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat minorul, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, privind acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate la ieșirea din România, nu este necesară atunci când minorul cetățean român cu domiciliul sau reședința în țara de destinație se deplasează însoțit, în condițiile Legii nr. 248/2005, în această țară.

Organele poliţiei de frontieră permit ieşirea din România a minorilor însoţiţi în cazul în care însoţitorul argumentează necesitatea călătoriei în străinătate prin faptul că minorul urmează să beneficieze de un tratament medical care nu este posibil pe teritoriul României şi fără de care viaţa sau sănătatea îi este pusă în mod grav în pericol, cu condiţia să prezinte documente doveditoare în acest sens, emise sau avizate de autorităţile medicale române, din care să rezulte perioada şi statul sau statele în care urmează să se acorde tratamentul medical respectiv, chiar dacă nu există acordul ambilor părinţi, al celuilalt părinte, al părintelui supraviețuitor sau al reprezentantului legal. De asemenea, organele poliţiei de frontieră permit ieşirea din România a minorilor însoţiţi în cazul în care însoţitorul face dovada că minorul se deplasează pentru studii sau concursuri oficiale, prin prezentarea unor documente corespunzătoare, din care să rezulte perioada şi statul sau statele în care se vor desfăşura aceste studii sau concursuri, chiar dacă există acordul doar al unuia dintre părinţi.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Consimţământul celuilalt părinte este necesar pentru deplasarea copilului în alt stat membru pentru situaţiile în care autoritatea părintească este exercitată în comun de ambii părinţi.

Astfel, părinţii exercită împreună şi în mod egal autoritatea părintească, indiferent dacă minorul este din cadrul ori din afara căsătoriei (art. 503 alin. 1 Cod civil).

În situaţia desfacerii căsătoriei prin divorţ, autoritatea părintească revine în comun ambilor părinţi, afară de cazul în care instanţa decide altfel. Dacă există motive întemeiate, având în vedere interesul superior al copilului, instanţa hotărăşte ca autoritatea părintească să fie exercitată numai de către unul dintre părinţi (art. 397 și art. 398 alin. 1 Cod civil).

Conform dispozițiilor art. 30 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 248/2005, în vederea deplasării unui minor cetățean român în afara țării, părintele însoțitor trebuie să prezinte la organele poliției de frontieră o declarație a celuilalt părinte din care să rezulte acordul acestuia cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate, pentru o perioadă care să nu depășească 3 ani de la data întocmirii acesteia.

Declarația trebuie să fie autentificată în România de notarul public, iar în străinătate, de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă a fost dată în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, cu excepția celor ce emană dintr-un stat cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică, în materie civilă sau de drept al familiei, care prevăd scutirea de supralegalizare.

Declarația trebuie să fie eliberată părților în două duplicate, dintre care un duplicat se păstrează de către însoțitor, iar al doilea duplicat însoțește pașaportul minorului.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Ori de câte ori există neînţelegeri între părinţi cu privire la exerciţiul drepturilor sau la îndeplinirea îndatoririlor părinteşti, instanţa de tutelă, după ce îi ascultă pe părinţi şi luând în considerare concluziile raportului referitor la ancheta psihosocială, hotărăşte potrivit interesului superior al copilului (art. 486 Cod civil).

Astfel, consimţământul celuilalt părinte la deplasarea copilului în străinătate poate fi suplinit prin hotărârea instanţei de judecată.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În cazul în care deplasarea copilului într-un alt stat vizează schimbarea reședinței copilului, este necesar consimțământul celuilalt părinte, cu excepția cazului în care părintele care dorește să se mute exercită singur autoritatea părintească.

Astfel, Codul civil prevede că în cazul în care este afectat exercițiul autorității sau al unor drepturi părintești, schimbarea locuinței copilului, împreună cu părintele la care locuiește, nu poate avea loc decât cu acordul prealabil al celuilalt părinte. În caz de neînțelegere între părinți, hotărăște instanța de tutelă (art. 497 Cod civil).

Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate nu distinge între deplasarea temporară și cea definitivă.

Potrivit art. 34 din HG nr. 94/2006 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 248/2005, modelul declarațiilor necesare pentru ieșirea din țară a minorului se stabilește prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Textul legii nr. 248/2005 poate fi consultat aici.

Fişiere relevante

Model declarație privind acordul unuia dintre părinți pentru ieșirea din țară a minorului însoțit de celălalt părinte (100 Kb) ro

Model declarație privind acordul părinților pentru ieșirea din țară a minorului însoțit de o altă persoană fizică majoră (194 Kb) ro

Ultima actualizare: 18/02/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Slovenia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Un părinte își poate muta în mod legal un copil într-o altă țară, fără consimțământul celuilalt părinte atunci când celălalt părinte a fost decăzut din drepturile părintești sau atunci când i-a fost retrasă capacitatea contractuală. Atunci când un părinte a fost decăzut din drepturile părintești sau atunci când i-a fost retrasă capacitatea contractuală, drepturile părintești sunt deținute în exclusivitate de către celălalt părinte (articolul 115 din Legea privind căsătoria și relațiile familiale/*Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih*).

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Consimțământul celuilalt părinte pentru mutarea copilului în altă țară este întotdeauna necesar, cu excepția cazurilor în care drepturile părintești sunt deținute în exclusivitate de către celălalt părinte.

În conformitate cu Legea privind căsătoria și relațiile familiale, drepturile părintești sunt deținute în comun de către tată și de către mamă [articolul 4 alineatul (3)].

Părinții își exercită drepturile părintești de comun acord, în conformitate cu interesele copilului [articolul 113 alineatul (1) din Legea privind căsătoria și relațiile familiale]. Exercitarea drepturilor părintești include o decizie referitoare la țara în care copilul își are reședința.

Atunci când părinții nu locuiesc împreună și nu se ocupă amândoi de îngrijirea și de educația copilului, aceștia decid de comun acord, în conformitate cu interesele copilului [articolul 113 alineatul (2) din Legea privind căsătoria și relațiile familiale], cu privire la aspectele care au o influență semnificativă asupra dezvoltării copilului; aceste aspecte includ mutarea copilului în altă țară.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care părinții nu reușesc să ajungă la un acord cu privire la exercitarea drepturilor părintești, un centru de asistență socială îi sprijină pentru a ajunge la un acord. De asemenea, un centru de asistență socială îi sprijină pe părinți să ajungă la un acord atunci când aceștia nu pot ajunge la un acord cu privire la aspectele care au o influență semnificativă asupra dezvoltării copilului, precum și atunci când aceștia nu locuiesc împreună și nu se ocupă amândoi de îngrijirea și educația copilului.

În cazul în care, chiar și cu sprijinul unui centru de asistență socială, părinții nu reușesc să ajungă la un acord cu privire la aspectele care au o influență semnificativă asupra dezvoltării copilului, instanța decide cu privire la acest aspect în cadrul unei proceduri nelitigioase la cererea unuia sau ambilor părinți. Propunerea trebuie să fie însoțită de o dovadă din partea unui centru de asistență socială competent care precizează faptul că părinții au încercat, cu sprijinul acestuia, să ajungă la un acord cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Înainte ca instanța să pronunțe hotărârea, aceasta are obligația să solicite avizul centrului de asistență socială cu privire la interesele copilului. De asemenea, instanța ia în considerare părerea copilului dacă aceasta este exprimată de către copilul însuși sau de către o persoană în care copilul are încredere, aleasă de către copil, precum și cu condiția ca copilul să fie capabil să înțeleagă semnificația și consecințele faptelor sale.

Cele de mai sus sunt extrase din articolul 113 din Legea privind relațiile de căsătorie și familiale.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În cazul în care apare problema unei influențe semnificative asupra dezvoltării copilului în legătură cu mutarea temporară a copilului, pentru mutarea temporară se aplică aceleași norme ca și în cazul mutării pe o perioadă mai lungă.

Ultima actualizare: 05/03/2018

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Slovacia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Acest lucru este posibil doar în cazul unei șederi pe termen scurt, de exemplu studii pe termen scurt, vizitarea rudelor, tabere sau vacanțe etc. Este important ca nici copilul, nici părintele să nu aibă intenția de a se stabili împreună definitiv în alt stat.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care se dorește deplasarea definitivă în alt stat.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În acest caz este necesară sesizarea unei instanțe de tutelă (*poručenský súd*), care va decide în ceea ce privește această chestiune importantă legată de răspunderea părintească. Mai exact, instanța poate accepta deplasarea definitivă a copilului în alt stat.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

A se vedea mai sus. Nu există astfel de formulare.

Ultima actualizare: 22/04/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Finlanda

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Tutorii copilului și adoptarea deciziilor privind copilul sunt reglementate de Legea privind încredințarea copilului și dreptul de vizită (*laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*) (361/1983).

În cazul în care copilul a fost încredințat unui singur părinte, acesta decide în chestiunile de interes pentru copil, inclusiv în ceea ce privește reședința, și se poate deplasa cu copilul în alt stat fără consimțământul celuilalt părinte.

Dacă autoritatea părintească este exercitată de ambii părinți, aceștia sunt responsabili în solidar pentru obligațiile inerente încredințării și adoptă împreună deciziile privind copilul.

În cazul în care ambii părinți exercită autoritatea părintească, atunci distribuirea responsabilităților între aceștia poate fi decisă de o instanță. Cu alte cuvinte, aceasta poate emite o hotărâre prin care să acorde dreptul de decizie în legătură cu anumite obligații inerente încredințării unui singur părinte. Prin hotărârea privind încredințarea, instanța poate dispune ca reședința copilului să fie stabilită de un singur părinte.

În cazul în care instanța a dispus, în hotărârea sa, că doar unul dintre părinții care exercită autoritatea părintească poate decide reședința copilului, acel părinte se poate deplasa cu copilul în alt stat fără acordul celuilalt părinte.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

În cazul în care ambii părinți exercită autoritatea părintească niciunul dintre aceștia nu poate, în esență, să se deplaseze cu copilul în alt stat fără consimțământul celuilalt părinte.

Vă rugăm să consultați și răspunsul de la întrebarea precedentă.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care unul dintre părinți nu și-a dat consimțământul pentru deplasarea copilului într-un alt stat, această situație poate fi prezentată unei instanțe spre soluționare.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În Finlanda nu există norme speciale privind deplasarea temporară, de exemplu în vacanță, nici formulare care să fie utilizate pentru exprimarea consimțământului.
O hotărâre a instanței cu privire la dreptul de vizită poate stabili și dacă părintele are dreptul să se deplaseze cu copilul în străinătate cu aceste ocazii.
Ultima actualizare: 10/05/2023
Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Suedia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

În cazul în care autoritatea părintească asupra unui copil este exercitată în comun de ambii părinți, o decizie comună este necesară, în esență, cu privire la aspectele care privesc personal copilul, inclusiv călătoriile scurte în străinătate sau orice deplasare definitivă. În cazul în care copilul locuiește doar cu unul dintre aceștia, părintele cu care locuiește copilul se consideră ca având dreptul de a decide unde va locui copilul în timpul său liber, inclusiv călătoriile scurte în străinătate, în măsura în care aceasta nu încalcă niciun drept pe care copilul îl poate avea de a avea legături personale cu celălalt părinte care exercită autoritatea părintească.
Un părinte care exercită singur autoritatea părintească are dreptul de a lua copilul cu el în călătoriile în străinătate sau de a se muta definitiv în străinătate cu copilul, fără consimțământul celuilalt părinte. Totuși, în cazul în care copilul are dreptul de a avea legături personale cu celălalt părinte, părintele care exercită singur autoritatea părintească trebuie să țină cont de aceasta. Celălalt părinte, cu care copilul are dreptul de a avea legături personale, poate cere ca decizia privind dreptul la legături personale să fie aplicată în noua țară de reședință a copilului, dacă acest lucru este posibil în temeiul normelor noii țări de reședință. De asemenea, acest părinte poate solicita dreptul de vizită în temeiul Convenției de la Haga din 1980, dacă această convenție se aplică țării în care locuiește copilul. Dacă un părinte care exercită singur autoritatea părintească nu se conformează unei decizii privind dreptul de vizită și, astfel, nu respectă necesitatea copilului de a avea legături personale corespunzătoare cu ambii părinți, acest lucru va influența modul în care o instanță suedeză ar evalua problema custodiei în eventualitatea oricărui litigiu ulterior. Părinții au astfel responsabilitatea comună de a se asigura că dreptul de vizită funcționează bine.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Așa cum se poate vedea în răspunsul la întrebarea 1, părinții care exercită autoritatea părintească în comun pot lua decizii comune privind problemele legate de copil, inclusiv orice deplasare în străinătate. Din răspunsul la întrebarea 1 reiese, de asemenea, chiar dacă autoritatea părintească este exercitată doar de unul dintre părinți, că există anumite situații în care tutorele ar trebui să adapteze orice perioade de ședere ale copilului în străinătate, fie acestea scurte sau permanente, în funcție de decizia cu privire la dreptul copilului de a avea legături personale cu celălalt părinte. Deplasarea unui copil în mod ilegal poate constitui o infracțiune în temeiul legii suedeze.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

În cazul în care un părinte exercită în comun autoritatea părintească asupra copilului împreună cu celălalt părinte, există posibilitatea ca acesta să ia singur o decizie în anumite situații cu privire la custodia copilului. Această posibilitate este condiționată de absența, boala celuilalt părinte sau orice alt motiv care îl împiedică pe acesta să participe la luarea oricăror decizii a căror amânare ar fi dificilă. Deciziile de o importanță crucială pentru viitorul copilului nu pot fi luate în acest mod, exceptând cazul în care aceasta se impune în interesul superior al copilului. Există, de asemenea, posibilitatea ca Comisia pentru afaceri sociale a autorității locale să ia o decizie cu privire la tratamentul psihiatric sau psihologic, chiar dacă numai unul dintre părinții care exercită autoritatea părintească în comun este de acord cu acesta, dacă tratamentul este necesar în interesul superior al copilului.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Aceleași dispoziții se aplică unui părinte care exercită singur autoritatea părintească. În cazul în care copilul locuiește doar cu unul dintre părinții care exercită autoritatea părintească, se consideră că părintele cu care locuiește copilul are dreptul de a decide unde va locui copilul în timpul său liber, inclusiv cu privire la călătoriile scurte în străinătate (a se vedea răspunsul la întrebarea 1). Un părinte care exercită în comun autoritatea părintească asupra copilului poate, de asemenea, împreună cu celălalt părinte, ca urmare a unei decizii a Comisiei pentru afaceri sociale a autorității locale, să ducă copilul în străinătate pentru tratament psihiatric sau psihologic fără consimțământul celuilalt părinte (a se vedea răspunsul la întrebarea 3).
Ultima actualizare: 05/07/2017
Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Anglia şi Ţara Galilor

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Dreptul Angliei și al Țării Galilor prevede care sunt condiții legale pentru deplasarea copiilor în străinătate. Ordinul de stabilire a modalităților de exercitare a autorității părintești (*child arrangements order*) este un document emis de instanță prin care se stabilește cu cine locuiește și își petrece timpul copilul. În temeiul articolului 13 alineatul (2) din Legea privind copiii (*Children Act*) din 1989 o persoană care dispune de un astfel de ordin (denumit anterior ordin privind domiciliul și dreptul de vizită - *residence and contact order*) poate pleca cu copilul în străinătate pentru o perioadă mai scurtă de o lună (de exemplu, pentru petrecerea vacanței).
Acest lucru este în concordanță cu articolul 1 alineatul (4) din Legea din 1984 privind răpirea de copii (*Child Abduction Act*), care prevede că o persoană nu comite o infracțiune atunci când ia sau trimite copilul în străinătate dacă deține un astfel de ordin de stabilire a modalităților de exercitare a autorității părintești în legătură cu copilul, iar perioada deplasării este mai scurtă de o lună.
În cazul în care nu există un ordin de stabilire a modalităților de exercitare a autorității părintești, părintele care își exercită autoritatea părintească în mod exclusiv poate să se deplaseze în străinătate cu copilul fără permisiunea celuilalt părinte. Cu toate acestea, părintele care nu deține autoritate părintească asupra copilului poate împiedica deplasarea copilului în afara Angliei și Țării Galilor, solicitând instanței să emită un ordin de interdicție în acest sens (*prohibited steps order*). De asemenea, acest părinte poate sesiza instanța pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la autoritatea părintească. Noțiunea de autoritate părintească este definită la articolul 3 alineatul (1) din Legea privind copiii din 1989.

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Articolul 13 din Legea privind copiii din 1989 prevede că, atunci când a fost emis un ordin de stabilire a modalităților de exercitare a autorității părintești asupra unui copil, acesta nu poate părăsi Regatul Unit fără consimțământul scris al fiecărui titular al autorității părintești sau fără permisiunea instanței.
În plus, articolul 1 din Legea din 1984 privind răpirea copiilor prevede că un părinte (și alte categorii de persoane, printre care tutorele acestuia, o persoană care deține un ordin de stabilire a modalităților de exercitare a autorității părintești sau o persoană cu care locuiește copilul) săvârșește o infracțiune (răpirea unui copil) dacă ia sau trimite copilul în străinătate fără consimțământul corespunzător (adică fără consimțământul mamei și al tatălui copilului, în cazul în care aceștia exercită autoritatea părintească, sau fără consimțământul persoanelor menționate mai sus).
În cazul în care nu există un ordin de stabilire a modalităților de exercitare a autorității părintești, dar există mai mulți titulari ai autorității părintești, niciunul dintre aceștia nu are dreptul de a se deplasa copilul în străinătate fără consimțământul celorlalți titulari sau fără permisiunea instanței.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Un părinte care are un ordin de stabilire a modalităților de exercitare a autorității părintești și care dorește să se mute cu copilul definitiv din Regatul Unit poate deplasa copilul în mod legal, fără intervenția instanței, dacă are consimțământul scris al celuilalt părinte cu autoritate părintească sau al oricărei alte persoane cu autoritate părintească. În cazul în care aceste persoane refuză să își dea consimțământul, va trebui depusă o cerere în instanță pentru a se permite mutarea definitivă a copilului din Anglia și din Țara Galilor [articolul 13 alineatul (1) din Legea din 1989 privind copiii].
În cazul în care nu există un ordin de stabilire a modalităților de exercitare a autorității părintești, persoana care exercită autoritatea părintească față de copil și care dorește să se mute cu copilul definitiv din Regatul Unit trebuie să depună o cerere în instanță pentru a obține permisiunea de a face acest lucru, în cazul în care celelalte persoane care exercită autoritatea părintească refuză să își dea consimțământul.
În Anglia și Țara Galilor, factorul determinant în cauzele de mutare internațională este întotdeauna bunăstarea copilului. Judecătorii din cadrul instanțelor specializate în dreptul familiei vor lua în considerare toate informațiile de care dispun în fiecare caz înainte de a se pronunța. Vor urmări în primul rând să ia o decizie în interesul superior al copilului și vor ține seama de bunăstarea copilului. Legea din 1989 privind copiii are dispoziții care garantează protecția bunăstării copiilor în cazul mutării din Anglia și Țara Galilor.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În răspunsul la întrebarea 1 de mai sus sunt incluse condițiile legale pentru deplasarea în străinătate a unui copil din Regatul Unit pentru o perioadă mai mică de o lună. O persoană care dispune de un ordin care stabilește modalitățile de exercitare a autorității părintești asupra copilului se poate deplasa cu acesta în străinătate pe **o perioadă mai scurtă de o lună** și, prin urmare, nu va avea nevoie de permisiunea celuilalt părinte pentru a pleca împreună cu copilul în vacanță.

Ultima actualizare: 10/08/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Irlanda de Nord

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Dreptul Irlandei de Nord prevede care sunt condițiile legale pentru deplasarea unui copil în afara Regatului Unit. În temeiul articolului 13 alineatul (1) din Ordinul din 1995 privind copiii (Irlanda de Nord) – *Children Order* o persoană care dispune de un ordin privind domiciliul (custodie) poate pleca împreună cu un copil în afara Regatului Unit pentru o perioadă mai scurtă de o lună.
Acest lucru este în concordanță cu articolul 3 alineatul (2A) din Ordinul din 1985 privind răpirea de copii (Irlanda de Nord) – *Child Abduction Order*, care prevede că o persoană nu comite o infracțiune atunci când ia sau trimite copilul în afara Regatului Unit dacă deține un astfel de ordin privind domiciliul, iar perioada deplasării este mai scurtă de o lună (cu condiția să nu existe niciun ordin de interzicere a deplasării copilului).
În cazul în care nu există un ordin privind domiciliul în vigoare, iar mama își exercită autoritatea părintească în mod exclusiv, aceasta poate să se deplaseze cu copilul în mod legal în afara Regatului Unit fără permisiunea tatălui. Cu toate acestea, tatăl care nu deține autoritate părintească poate lua măsuri pentru a împiedica deplasarea copilului în afara jurisdicției, solicitând instanțelor din Irlanda de Nord să emită un ordin de interdicție în acest sens (*prohibited steps order*). De asemenea, acesta poate sesiza instanța pentru pronunțarea unui ordin privind autoritatea părintească [„autoritatea părintească” este definită la articolul 6 alineatul (1) din Ordinul din 1995 privind copiii (Irlanda de Nord)] sau pentru pronunțarea unui ordin privind domiciliul (în cazul în care instanța pronunță un ordin privind domiciliul în favoarea sa, aceasta trebuie, de asemenea, să emită un ordin privind autoritatea părintească).

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Articolul 13 din Ordinul din 1995 privind copiii (Irlanda de Nord) prevede că, în cazul în care este în vigoare un ordin privind domiciliul referitor la un copil, nimeni nu poate pleca împreună cu copilul în afara Regatului Unit pentru o perioadă mai mare de o lună fără consimțământul scris al oricărei persoane care exercită autoritatea părintească față de copil sau fără permisiunea instanței.
În plus, articolul 3 alineatul (1) din Ordinul din 1985 privind răpirea de copii (Irlanda de Nord) prevede că o persoană care are legături cu un copil comite o infracțiune (răpirea unui copil) în cazul în care ia sau trimite copilul în afara Regatului Unit fără consimțământul corespunzător.
În cazul în care nu există un ordin privind domiciliul, dar există mai mulți titulari ai autorității părintești, niciunul dintre aceștia nu are dreptul de a pleca împreună cu copilul în afara Regatului Unit fără consimțământul celorlalți titulari sau fără permisiunea instanței.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Un părinte care are un ordin privind domiciliul referitor la copil și care dorește să se mute cu copilul definitiv din Regatul Unit poate deplasa copilul în mod legal, fără intervenția instanței, dacă are consimțământul scris al celuilalt părinte cu autoritate părintească sau al oricărei alte persoane cu autoritate părintească. În cazul în care aceste persoane refuză să își dea consimțământul, va trebui depusă o cerere în instanță pentru a se permite mutarea definitivă a copilului din Irlanda de Nord [articolul 13 alineatul (1) din Ordinul din 1995 privind copiii].
În Regatul Unit, factorul determinant în cauzele de mutare internațională este întotdeauna bunăstarea copilului. Judecătorii din cadrul instanțelor specializate în dreptul familiei din Irlanda de Nord vor lua în considerare toate informațiile de care dispun în fiecare caz înainte de a se pronunța. Aceștia vor urmări în primul rând să ia o decizie în interesul superior al copilului în cauză.
În cazul în care nu există un ordin privind domiciliul, persoana care exercită autoritatea părintească față de copil și care dorește să se mute cu copilul definitiv din Regatul Unit trebuie să obțină consimțământul celuilalt părinte sau permisiunea din partea instanței de a face acest lucru. În caz contrar, va depune o plângere de răpire a copilului.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

În răspunsul la întrebarea 1 de mai sus sunt incluse condițiile legale pentru deplasarea unui copil în afara Regatului Unit pentru o perioadă mai scurtă de o lună. O persoană care dispune de un ordin privind domiciliul în favoarea copilului se poate deplasa cu acesta în străinătate pe o **perioadă mai scurtă de o lună** și, prin urmare, nu va avea nevoie de permisiunea celuilalt părinte pentru a pleca împreună cu copilul în vacanță.

Ultima actualizare: 10/08/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Scoţia

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Fie cu consimțământul specific al instanțelor scoțiene, fie în cazul în care nu este necesar consimțământul celuilalt părinte (a se vedea răspunsul la întrebarea 2 de mai jos).

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Consimțământul celuilalt părinte este necesar în cazul în care părintele „își exercită în prezent” în legătură cu copilul oricare dintre următoarele drepturi părintești:

să locuiască împreună cu copilul sau să decidă în alt mod cu privire la locuința copilului;

în cazul în care copilul nu locuiește împreună cu părintele, să păstreze cu regularitate relații personale și un contact direct cu acesta.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

(A se vedea răspunsul la întrebarea 1).

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Da.

Ultima actualizare: 09/08/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Deplasarea/Stabilirea legală în altă ţară împreună cu copiii - Gibraltar

1 În ce împrejurări poate un părinte să deplaseze în mod licit copilul în alt stat membru, fără consimţământul celuilalt părinte?

Secțiunea 30 din Legea privind copiii din 2009 permite unei persoane care dispune de o decizie privind reședința referitoare la copil să scoată copilul din Gibraltar pentru o perioadă mai scurtă de o lună.

Dacă nu există în vigoare nicio decizie privind reședința, un părinte având răspundere părintească exclusivă poate să scoată copilul din Gibraltar în mod legal fără permisiunea celuilalt părinte. Cu toate acestea, celălalt părinte, care nu are responsabilitate părintească, poate împiedica scoaterea copilului din jurisdicția respectivă solicitând instanței să emită un ordin de interdicție în acest sens (*prohibited steps order*).

2 În ce condiţii este necesar consimţământul celuilalt părinte pentru a deplasa copilul în alt stat membru?

Secțiunea 30 din Legea privind copiii din 2009 prevede că în cazul în care este în vigoare o decizie privind reședința referitoare la un copil, nimeni nu poate să scoată copilul din Gibraltar (decât pentru o perioadă de până la o lună) fără consimțământul scris al persoanei care are răspunderea părintească față de copil sau fără permisiunea instanței.

În plus, secțiunea 184 din Legea privind infracțiunile din 2011 prevede că un părinte (și anumite alte persoane, printre care se numără o persoană care este tutorele copilului, o persoană în favoarea căreia există în vigoare o decizie privind reședința referitoare la un copil sau o persoană care are custodia copilului) comite o infracțiune (răpirea unui copil) dacă ia sau trimite un copil în afara Gibraltarului fără consimțământul adecvat (ceea ce poate însemna consimțământul mamei sau al tatălui copilului, dacă aceștia au răspundere părintească, sau consimțământul anumitor altor persoane menționate mai sus).

Dacă nu este în vigoare nicio decizie privind reședința, dar există mai mult de o persoană care are răspundere părintească pentru copil, nicio persoană cu răspundere părintească pentru copilul respectiv nu are voie să scoată copilul din Gibraltar fără consimțământul celorlalți titulari ai răspunderii părintești sau fără permisiunea instanței.

3 Dacă celălalt părinte nu este de acord cu deplasarea copilului în alt stat, cu toate că acest lucru este necesar, cum poate fi copilul deplasat în mod legal în alt stat membru?

Un părinte care este beneficiarul unei decizii privind reședința referitoare la un copil și care dorește să scoată copilul permanent din Gibraltar poate să plece în mod legal cu copilul fără intervenția instanței dacă are consimțământul scris al celuilalt părinte care are răspundere părintească sau al oricărei alte persoane cu răspundere părintească. Dacă consimțământul este refuzat, va trebui formulată o cerere în instanță pentru a obține permisiunea de a scoate copilul din Gibraltar cu titlu permanent (secțiunea 30 din Legea privind copiii din 2009).

Factorul capital și determinant în cazurile de mutare în altă țară va fi întotdeauna bunăstarea copilului. Înainte de a pronunța o hotărâre independentă, judecătorii vor ține cont de toate informațiile pe care le au la dispoziție. Aceștia vor urmări în primul rând luarea unor decizii care să fie în interesul superior al copilului în cauză.

În plus, în cazul în care nu există o decizie privind reședința, persoana care are răspunderea părintească pentru copil și care dorește să scoată copilul permanent din Gibraltar trebuie să solicită permisiunea instanței dacă orice altă persoană cu răspundere părintească refuză să își dea consimțământul.

4 Se aplică aceleaşi norme pentru deplasarea temporară (de exemplu, asistenţă medicală, vacanţă etc.) şi pentru cea definitivă? Dacă există, vă rugăm să furnizaţi formularele de consimţământ relevante.

Răspunsul la întrebarea 1 de mai sus descrie dispozițiile aplicabile scoaterii legale din Gibraltar a unui copil pentru o perioadă de mai puțin de o lună. O persoană care dispune de o decizie de reședință în favoarea copilului poate scoate copilul din țară pentru o perioadă **mai mică de o lună** și, prin urmare, nu are nevoie de permisiunea celuilalt părinte pentru a merge cu copilul în vacanță.

Ultima actualizare: 09/08/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.